

DE STER

96E JAARGANG

NUMMER 2

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

FEBRUARI 1996

DE STER

FEBRUARI 1996

Op de omslag:

De afbeeldingen illustreren Amuleks oproep om voortdurend te waken en te bidden [zie Alma 34:39]. Zie ook 'Roep! Hem aan', blz. 34. Vooromslag: *Zusters in gebed*, van Larry Winborg. Achteromslag: *[boven] Smeekbede van A. D. Shaw; [onder] illustratie van Keith Larson.*

ARTIKELEN

BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUM

JOSEPH SMITH EN HET BOEK VAN MORMON

PRESIDENT JAMES E. FAUST 2

'ZO'N MAGNIFIEKE KRONIEK' ROBERT L. MILLET 14

EEN LAMP VOOR MIJN VOET CARMEN RODRÍGUEZ DE FUENTES 22

EEN LEIDRAAD VOOR HLD-VADERS

KIM CRENSHAW SORENSEN 28

'ROEPT HEM AAN' 34

ONZE HELPENDE HANDEN BONNIE HANSON KELLY 45

VOOR DE JONGEREN

IK LEERDE NEPHI KENNEN IAIN SAUNDERS 10

DE PROEF OP DE SOM HEIDI HARRIS 13

GEEN ANGST MEER OKORO ONYEBUCHI 21

VRAAG EN ANTWOORD

IS ER IETS VERKEERDS AAN HET KIJKEN

NAAR SOAPS OP DE TV? 25

IDEEËN VOOR DOELTREFFENDE SCHRIFSTUDIE

LISA M. GROVER 40

TIJD VOOR TWEE TRACY BARRAND 42

DIENSTBETOON BIJ DE TEMPEL LAURY LIVSEY 46

RUBRIEKEN

INGEZONDEN BRIEVEN 1

HUISBEZOEKBOODSCHAP

HET GELOOF OM JEZUS CHRISTUS TE VOLGEN 33

DE KINDERSTER

VERHALEN UIT HET BOEK VAN MORMON

DE MOORD OP DE HOOFDRECHTER 2

VERHAAL

DE VERLOREN RING LINDA LEE TENNEY 7

VAN VRIEND TOT VRIEND

OUDERLING NEAL A. MAXWELL 10

PARTICIPATIEPERIODE

MIJN VADER IN DE HEMEL HOUDT VAN MIJ

KAREN ASHTON 12

VOOR KLEINE VRIENDEN

JANTJES TOESPRAAK ANN WING 14

VEEL PLEZIER! 16

DE STER

Februari 1996 96e jaargang Nummer 2

Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Eerste Presidium:

Gordon B. Hinckley
Thomas S. Monson
James E. Faust

Raad der Twaalf:

Boyd K. Packard, L. Tom Perry, David B. Haight,
Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott,
Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring
Editor: Jack H. Coaslinid

Adviseurs: Spencer J. Condie, L. Lionel Kendrick

Directie afdeling Leerplannen:

Hoofdredacteur: Ronald L. Knighton
Directie planning en redactie: Brian K. Kelly
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Redactie:

Hoofdredacteur: Marvin K. Gardner
Adjunct-hoofdredacteur: R. Val Johnson
Redacteur: David Mitchell
Redacteur: De Kinderster: De Anne Walker
Rooster: Maryann Martindale
Assistent publicaties: Beth Dayley

Afdeling vormgeving:

Leidingsgrendel-art-director: M. M. Kawasaki
Art-director: Scott D. Van Kampen
Vormgeving: Sharri Cook

Vertaling en nieuwsredactie:

CFB: Vertaalbureau
Postbus 224, NL-3430 AE Nieuwegein
Telefoon: 030-6 04 02 60
Nieuwsredacteur: A. H. Niessink

Abonnementenadministratie

Administratrice: R. de Kock-Goudberg
Postbus 224, NL-3430 AE Nieuwegein
Telefoon: 030-6 05 38 04

Uitgever:

Kirche Jesu Christi der Heiligen der Letzten Tage
Industriestraße 21, D-61381 Friedrichsdorf

© 1996 by

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Alle rechten voorbehouden

Gedrukt in Duitsland

De tijdschriften van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen verschijnen maandelijks in het Chinees, Deens, Duits, Engels, Fins, Frans, Italiaans, Japans, Koreaans, Nederlands, Noors, Portugees, Samoans, Spaans, Tongaans en Zweeds; eens in de twee maanden in het Indonesisch, Tahitiaans en Thai; en eens per kwartaal in het Bulgaars, Jslands, Russisch, Tjechisch en Hongaars.

Informatie voor abonnees in de V.S.:

DE STER (ISBN 1044-3401) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, Utah 84150. Second-class postage paid at Salt Lake City, Utah. Subscription price USD 18.00 a year. USD 1.50 per single copy. Thirty days notice required for change of address. When ordering a change, include address label from a recent issue; changes cannot be made unless both the old address and the new are included. Send USA and Canadian subscriptions and queries to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, P. O. Box 26368, Salt Lake City, Utah 84126-0368, USA. Subscription information telephone number 801-240-2947.

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, P. O. Box 26368, Salt Lake City, Utah 84126-0368, USA.

Abonnementsprijs

Nederland: NLG 32,00 - België: BEF 590,00

Het jaarabonnement kan elk gewenst moment ingaan en wordt automatisch verlengd. U ontvangt een acceptatiekaart (België: stortings-Averschijfstingsformulier).

Versijnt twaalf maal per jaar

96982 120
Dutch

INGEZONDEN BRIEVEN

GEESTELIJKE MACHT

Als ik *Songdo-ui Pot* lees, krijg ik het gevoel van een ongelofelijke geestelijke macht. De boodschap van het Eerste Presidium bevat de woorden van de levende profeten en ze sterken mij in m'n trouw aan de waarheid. De artikelen over de heiligen in de hele wereld die het evangelie van Jezus Christus naleven, zijn opbouwend voor mij vanwege het voorbeeld van gehoorzaamheid en naleving van de geboden.

In mijn toespraken en lessen in de kerk citeer ik graag uit die geïnspireerde boodschappen. Ik ben dankbaar voor de rol die het tijdschrift speelt in het plan van de Heer voor zijn kinderen.

Oh, Ok Hee

Wijk Nong Seong

Ring Kwang Ju (Korea)

DUBBEL GEZEGEND

Ik kom oorspronkelijk uit Colombia, maar nu woon ik in Nova Scotia (Canada). Ik ben het enige Spaanstalige lid van de wijk. Je kunt je voorstellen hoe fijn ik het vond toen een Spaanstalige zending in de wijk gestationeerd werd. Niet alleen dat hij uit Colombia komt, maar hij ontvangt ook de *Liahona* (Spaans) – en geeft hem aan mij door. Ik voel mij grotelijks gezegend door mijn hemelse Vader dat ik artikelen over het evangelie in mijn eigen taal kan lezen.

Ligia Angulo

Wijk Dartmouth

Ring Dartmouth (Nova Scotia)

VOOR MIJ GESCHREVEN

Voor mijn bekering las ik romans en tijdschriften die niets bijdroegen tot mijn spirituaaliteit. Maar na mijn doop zag ik toevallig een exemplaar van *L'Étoile* (Frans), waarin het artikel 'Kom tot Mij' stond. Dat artikel leek wel voor mij geschreven te zijn. De Geest zette mij ertoe aan het artikel verscheidene malen te lezen. Sinds die tijd kunnen mij de wereldse boeken en tijdschriften niet meer interesseren.

Ik lees elke uitgave van het tijdschrift, in 't bijzonder de artikelen en getuigenissen van de heiligen in de hele wereld, omdat hun getuigenis het mijne versterkt.

Ik zou iedereen willen aanmoedigen de kerkelijke tijdschriften te lezen en te gebruiken om hun leven te beteren en de geest te voelen.

Sandra Maribel López Villareal

Wijk Sabinas 1

District Nueva Rosita (Mexico)

Bokota B. Louison

Wijk Kinsuka 1

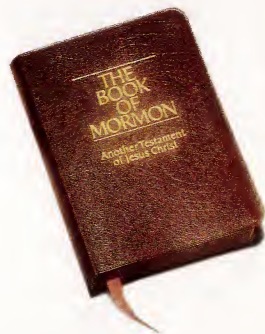
District Kinshasa Masina (Zaire)

Joseph Smith en het Boek van Mormon

President James E. Faust

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Joseph Smith en het Boek van Mormon staan centraal in het werk van de Heer Jezus Christus in deze laatste dagen. In de Bijbel en het Boek van Mormon staan voorspellingen over Joseph Smith en zijn rol. In de prachtige profetie in Ezechiël staat:

'Het woord des Heren kwam tot mij:

'Gij mensenkind, neem een stuk hout en schrijf daarop: voor Juda en de Israëlieten die daarbij behoren; neem dan een ander stuk hout en schrijf daarop: voor Jozef – het stuk hout van Efraïm – en het gehele huis Israëls dat daarbij behoort;

'voeg ze dan aan elkander tot één stuk hout, zodat ze in uw hand tot één worden' (Ezechiël 37:15–17).

De Bijbel en het Boek van Mormon zijn één in onze handen. Jozef in Egypte zag in een visioen de Nephieten en profeteerde over Joseph Smith en het tevoorschijn komen van het Boek van Mormon:

Waarom is het Boek van Mormon de sluitsteen van onze godsdienst? Omdat het in onze geschiedenis en theologie centraal staat. Het is het leerboek voor deze bedeling.

'Want Jozef getuigde waarlijk als volgt: Een ziener zal de Here mijn God verwekken, die een uitverkoren ziener voor de vrucht mijner lendenen zal zijn. (...)

'Daarom zal de vrucht uwer lendenen schrijven en de vrucht van de lendenen van Juda zal schrijven, en hetgeen door de vrucht uwer lendenen zal worden geschreven en ook wat door de vrucht van Juda's lendenen zal worden geschreven, zal samenkomen, ten einde valse leerstellingen te beschamen en twisten bij te leggen, vrede te stichten onder de vrucht uwer lendenen en hun in de laatste dagen kennis bij te brengen omtrent hun vaders en Mijn verbonden, zegt de Here. (...)

'En zijn naam zal naar de mijne worden genoemd, en deze zal als die van zijn vader zijn. En hij zal zijn als ik, want wat de Heer door zijn hand tot stand zal brengen, door des Heren macht, zal mijn volk redding brengen' (2 Nephi 3:6, 12, 15).

Het vertalen van het Boek van Mormon was een leerproces voor Joseph Smith. Toen de Heer hem riep, was hij een jonge, ongeschoolde jongeman, eenvoudig, en in de ogen van de wereld heel gewoon. Dat klopte ook met de omschrijving van Paulus in de Schriften: 'Wat voor de wereld dwaas is, heeft God uitverkoren om de wijzen te beschamen, en wat voor de wereld zwak is, heeft God uitverkoren om wat sterk is te beschamen' (1 Korintiërs 1:27). President Brigham Young noemt de eigenschappen op die voor de dienstknechten des Heren onontbeerlijk zijn: 'Al kan iemand (...) met een gezond beoordelingsvermogen op niets meer bogen dan genoeg getrouwheid en nederigheid om bij de Heer zijn kennis te zoeken en (...) zich voor kracht van Hem afhankelijk te stellen, dan verkies ik die man toch (...) boven de goed geschoolden' (algemene kerkelijke notulen, 1839-1877, 23 oktober 1859, blz. 2).

Maar zij die nederig, ongeschoold en ontvankelijk zijn hebben nog steeds een leraar nodig, en ook middelen om te kunnen leren wat God voor hen heeft weggelegd. Dat gold zeker in het geval van Joseph Smith. Zijn leraar moest de Geest zijn, en het vertalen van het Boek van Mormon was

zijn leerschool. Het vertaalproces leerde deze ongeschoolde jongeman uit New York essentiële lessen die voor hem als de profeet van de herstelling onmisbaar waren. En net zoals het Boek van Mormon de sluitsteen van onze godsdienst' is (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, blz. 194), zo was het vertalen van het Boek van Mormon de sluitsteen van de leerschool van de profeet (Ron Esplin, persoonlijk schrijven aan de auteur, 2 juni 1987).

Het Boek van Mormon stond aan de basis van Joseph Smiths inzicht in de leerstellingen van het evangelie en zijn rol in de herstelling. Natuurlijk begreep de jonge Joseph door het eerste visioen dat hij een bijzondere taak had, maar het uitgebreidere begrip kwam pas door het vertalen van het Boek van Mormon. In de vier jaar voordat hij de platen uiteindelijk kreeg, werd de aard van zijn verantwoordelijkheid als profeet wel duidelijk, maar de bevestiging van zijn vertaaltak kwam misschien pas toen hij de platen in ontvangst had genomen en het gebod had gekregen de kroniek beschikbaar te maken voor dit geslacht.

Tegen de jonge Joseph zei de Heer: 'En gij hebt een gave om de platen te vertalen; en dit is de eerste gave, die Ik aan u verleende, en Ik heb u geboden, dat gij op geen andere gave aanspraak zoudt maken, totdat Mijn oogmerk in deze is bereikt; want Ik zal u geen andere gave verlenen, totdat het is voltooid' (Leer en Verbonden 5:4). De Heer maakte duidelijk dat de gave om te vertalen, al was deze van enorm groot belang, slechts Josephs eerste gave was; als de vertaling eenmaal klaar was, zouden andere gaven en taken volgen.

Het is interessant om te zien hoe snel de profetische zending van Joseph Smith zich na de vertaling en publicatie van het Boek van Mormon ontvouwde. Tijdens het vertalen werden het priesterschap en vele leerstellingen van het evangelie hersteld. Toen de vertaling klaar was, werden onverwijd de eerste zendelingen uitgestuurd en werd de kerk georganiseerd. We kunnen daaruit concluderen dat het Boek van Mormon nodig was om de draden van de profetische mantel van Joseph Smith te weven en om het

Het hele proces van de vertaling van het Boek van Mormon was een leerschool voor Joseph Smith. Toen hij meer over de doop wilde weten, werden hij en Oliver Cowdery bezocht door Johannes de Doper, die hun opdroeg elkaar door onderdompeling te dopen – een fundamentele verordening van het evangelie.

fundament voor de herstelling van de bedeling van de volheid der tijden te leggen.

Door zijn rol bij het tevoorschijn komen van het Boek van Mormon leerde de jonge Joseph Smith stukje bij beetje wat hij moest leren om de profeet van de herstelling te worden. Toch ging Josephs vorming door na de vertaling en in de taken en ervaringen die erop volgden. Hij werd zich steeds meer bewust van zijn taken. Hij zal beslist veel geleerd hebben door de inwijding van de Kirtland-tempel en de verschijningen die in afdeling 110 van de Leer en Verbonden staan opgetekend. Maar Josephs werk met het Boek van Mormon was een noodzakelijk fundament waarop hij het werk kon voortbouwen. De aansporing in het bijbelboek

Jakobus, 'Indien echter iemand van u in wijsheid te kort schiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt; en zij zal hem gegeven worden' (1:5), zette Joseph ertoe aan om in zijn persoonlijke zoektocht naar kennis en heil het heilige bos in te gaan. Zo vormden de krachtige passages in het Boek van Mormon over geloof, bekering en doop de aanleiding tot andere vragen die hij tot de hemel richtte. De vruchten van deze vragen waren overvloedig: de terugkeer van Johannes de Doper, de herstelling van het priesterschap en de sleutels ervan, de komst van Elia en andere hemelse boodschappers.

We mogen verwachten dat de aanvallen op Joseph Smith als profeet en op het Boek van Mormon heviger zullen worden. Satan zal ons in de kern van de herstelling en ons geloof proberen te treffen: de profeet Joseph Smith en zijn door God opgedragen missie. Voor ieder weldenkend mens zijn z'n geïnspireerde werken meer dan voldoende om hem als groot profeet te aanvaarden. Zijn zending is een erfgoed en naarmate de geleerden meer te weten komen over de authenticiteit en achtergrond van wat hij in zijn volheid herstelde, wordt dit steeds duidelijker.

We hoeven niet te zeggen dat Joseph Smith volmaakt was, zoals de Heiland. Door Josephs menselijkheid nemen zijn kracht en geloofwaardigheid alleen maar toe. Hij beweerde ook zelf nooit volmaakt te zijn, dus we hoeven voor hem geen aanspraak te maken die hij zelf nooit gemaakt heeft. Hij wist dat hij maar een mens was, met menselijke gevoelens en onvolmaaktheden, die oprecht probeerde zijn door God opgedragen zending te vervullen. In een advies dat hij op 29 oktober 1842 gaf aan enkele leden van de kerk die net in Nauvoo waren aangekomen, beschreef de profeet zich als volgt: 'Ik zei ze dat ik maar een mens was, en dat ze van mij niet moesten verwachten dat ik volmaakt was; als ze van mij perfectie verlangden, zou ik dat ook van hen verlangen; maar als ze mijn zwakheden en die van de algemene autoriteiten zouden verdragen, zou ik ook hun zwakheden verdragen' (*History of the Church*, deel 5, blz. 181).

Uit Josephs volkomen openheid in het opschrijven van de liefdevolle bestraffingen van de Heer blijkt dat hij niet uit eigenbelang schreef. Een voorbeeld daarvan vinden we in Leer en Verbonden 5:21: 'En nu gebied Ik u, Mijn dienstknecht Joseph, u te bekeren en meer oprecht voor Mij te wandelen en niet meer voor de overredingen van mensen te zwichten.'

Iemand zal nooit voet op het ware pad van bekering zetten totdat hij in ieder geval het begin van een getuigenis heeft dat Joseph Smith een profeet van God was en dat het Boek van Mormon een getuige van Christus is. Daarnaast moeten de leden van deze kerk enkele absolute waarheden aanvaarden, en de zendingen moeten ze onderwijzen. Deze absolute waarheden zijn:

1. Dat Jezus door zijn verzoening de Christus is, de Heiland en Verlosser van de hele mensheid.
2. Dat door Joseph Smith, een profeet van God, het evangelie van Jezus Christus in zijn volheid is hersteld.
3. Dat het Boek van Mormon een getuige van Christus is.
4. Dat alle opeenvolgende presidenten van de kerk sinds

Joseph Smith de sleutels en bevoegdheid hebben bezeten die door Joseph Smith zijn hersteld.

5. Dat Gordon B. Hinckley in deze tijd de profeet, ziener en openbaarder voor de wereld is.

Het synoniem voor de boodschap van het Boek van Mormon is 'het woord'. Alma heeft het woord met een zaadkorrel vergeleken. Als er in het hart van een bekeerling een zaadkorrel wordt geplant, gaat het in zijn boezem zwellen, verruimt het zijn ziel en verlicht het zijn verstand (zie Alma 32:28). Het woord en ons geloof in het woord zijn als een ladder. De Leer en Verbonden zegt ons:

'Want het woord des Heren is waarheid, en alles wat waarheid is, is licht, en alles wat licht is, is Geest, namelijk de Geest van Jezus Christus.

'En de Geest geeft licht aan een ieder, die in de wereld komt; en de Geest verlicht een ieder gedurende zijn aardse bestaan, die naar de stem des Geestes luistert' (LV 84:45–46).

Er kan niet genoeg nadruk worden gelegd op het belang van het Boek van Mormon in het werk van deze laatste dagen. President David O. McKay heeft eens een verhaal verteld over zijn vader, bisschop David McKay, die in 1881 op zending werd geroepen naar Schotland, het land waar hij vandaan kwam. Hij verrichtte daar een groot werk en presideerde het district Glasgow. In dat jaar was de vervolging hevig in dat land, en waar hij ook probeerde te onderwijzen leek het wel of de mensen zich van hem afkeerden. Er heerste verbittering tegen alles wat met ons geloof en de oorsprong ervan te maken had. Alleen al het noemen van de naam Joseph Smith wekte de grootst mogelijke weerstand op. President McKay zegt over zijn vader:

'Op een dag kwam hij tot de slotsom dat hij de mensen waarschijnlijk het beste kon bereiken door gewoon de eenvoudige beginselen te leren, de verzoening van de Heer Jezus Christus, de fundamentele beginselen van het evangelie, en niet van de herstelling te gebruiken. Na ongeveer een maand kwam er een somber, ternegereslagen gevoel over hem,

We moeten als absolute waarheid aanvaarden dat het Boek van Mormon een getuige van Christus is, en dat alle profeten sinds Joseph Smith de sleutels en bevoegdheid hebben gedragen die via hem door hemelse boodschappers als Petrus, Jakobus en Johannes zijn hersteld.

waardoor hij niet meer in de geest van zijn werk kon komen. Hij wist niet precies wat er aan de hand was, maar er was een blokkade in zijn gedachtenwereld; hij raakte depressief en alles ging stroef. Die neerslachtigheid hield aan totdat het zo zwaar in hem werd dat hij zich tot de Heer wendde en zei: 'Als ik dit gevoel niet kwijtraak, zal ik naar huis moeten. Als het werk zo moeizaam blijft, kan ik niet doorgaan.'

'De ontmoediging hield daarna nog enige tijd aan, totdat hij op een ochtend voor zonsopgang, na een slapeloze nacht, besloot naar een grot bij de oceaan te gaan; hij wist dat hij daar helemaal alleen zou zijn. Daar zou hij zijn ziel voor God uitstorten en vragen waarom hij zich zo terneergedrukt voelde, wat hij verkeerd gedaan had, en wat hij kon doen om

er vanaf te komen en met zijn werk verder te gaan. Het was nog donker toen hij op weg ging naar de grot. Het verlangen daar te komen werd zo sterk dat hij ging rennen. (...) Iets leek hem voort te drijven; hij snakte naar verlichting. Hij ging de grot of inham binnen en zei: "O Vader, wat moet ik doen om dit gevoel kwijt te raken? Ik moet er vanaf, anders kan ik niet met dit werk verder gaan." Hij hoorde een stem, net zo duidelijk als de mijne, die zei: "Getuig dat Joseph Smith een profeet van God is." Toen dacht hij terug aan wat hij zich zes weken eerder stilzwijgend had voorgenomen. Met grote kracht drong het ineens tot hem door dat hij daar was om een bijzondere missie te vervullen, en dat hij die missie niet de aandacht had gegeven die zij verdiende. Toen riep hij in zijn hart uit: "Heer, het is genoeg" en hij liep de grot uit.'

President McKay vervolgde: 'U die hem kent, weet wat voor zending hij heeft vervuld' (*Cherished Experiences from the Writings of President David O. McKay*, samengesteld door Clare Middlemiss, Salt Lake City: Deseret Book Company, 1976, blz. 11-12).

President Benson had, toen hij in 1923 in South Shields

(Engeland) op zending was, een soortgelijke ervaring. Hij zegt daarover:

'We vastten en baden oprecht dat we alleen die dingen zouden zeggen die het hart van onze onderzoekers zouden raken, en gingen toen naar de avondmaalsdienst. Mijn collega was van plan om over de beginselen van het evangelie te spreken. Ik had een toespraak over de afval voorbereid.

'De zaal was goed gevuld, en er heerste een geweldige geest in de bijeenkomst. Mijn collega sprak als eerste en bracht een inspirerende boodschap. Ik kwam na hem, en ik sprak met een onbevagenheid die ik nog nooit eerder in mijn leven ervaren had. Toen ik ging zitten, besefte ik dat ik het woord afval niet eens genoemd had. Ik had over de profeet Joseph Smith gesproken en mijn getuigenis gegeven van zijn goddelijke zending en van de waarheid van het Boek van Mormon. Toen de bijeenkomst was afgelopen, kwamen er verschillende mensen naar voren en zeiden: "Vanavond hebben wij een getuigenis ontvangen dat jullie kerk waar is. We zijn bereid ons te laten dopen"' (Ensign, juli 1987, blz. 8-9).

Een sluitsteen houdt een boog overeind; zonder een sluitsteen stort de hele boog in. Waarom is het Boek van Mormon de sluitsteen van onze godsdienst? Omdat het in onze geschiedenis en theologie centraal staat. Het is het leerboek voor deze bedeling. Er was niets belangrijkers dan de vertaling en publikatie van het Boek van Mormon. Alles moest wachten tot dat gebeurd was. Pas daarna kwamen de apostelen. Tien dagen na de publikatie van het boek werd de kerk georganiseerd. De publikatie van het Boek van Mormon kwam nog vóór het zendingswerk, want Samuel Smith had het nodig om als eerste zendeling van de kerk aan zijn werk te beginnen. Uit de afdelingen 17 en 20 van de Leer en Verbonden blijkt dat de algemene autoriteiten pas ná de vertaling van het Boek van Mormon volledig doordrongen konden zijn van de goddelijke aard van het werk in deze laatste dagen.

Als jonge zendeling heb ik persoonlijk ondervonden hoe

belangrijk het Boek van Mormon en de zending van Joseph Smith als profeet in het zendingswerk zijn. Een halve eeuw geleden waren ouderling Wm. Grant Bangerter, ouderling Lynn A. Sorensen en ik samen met andere toegewijde jongemannen pionierende zendelingen in Brazilië. In één jaar hadden wij maar drie bekeerlingen. In 1986 kwamen er in datzelfde land 22.109 mensen tot de kerk. Er zijn nu meer dan honderd ringen in Brazilië. In de stad waar ouderling Bangerter en ik hebben samengewerkt en de eerste leden van de kerk hebben gevonden, zijn nu vijf ringen.

Wat is het verschil tussen toen en nu? Waarom was het in het begin zo moeilijk en nu zo vruchtbaar? Voor een groot deel omdat toen onze enige Schriftuur de Bijbel was. De enige manier om de mensen iets bij te brengen van het Boek van Mormon was ons getuigenis, in een vreemde taal nog wel. In tegenstelling tot Samuel Smith hadden we geen exemplaren van het Boek van Mormon bij ons om bij geïnteresseerden achter te laten. Pas toen het Boek van Mormon in het Portugees was verschenen, begon de grote oogst van bekeerlingen. De Heer heeft duidelijk gesteld dat dit geslacht onder veroordeling zal blijven totdat de mensen 'zich bekeren en het nieuwe verbond gedenken, namelijk het Boek van Mormon' (LV 84:57).

In afdeling 135 van de Leer en Verbonden schrijft ouderling John Taylor over het martelaarschap van de profeet Joseph Smith en de patriarch Hyrum Smith op 27 juni 1844 in Carthage (Illinois): 'Joseph Smith, de Profeet en Ziener des Heren, heeft, Jezus alleen uitgezonderd, meer voor de zaligheid des mensen in deze wereld gedaan dan enig ander persoon, die ooit op aarde heeft geleefd' (LV 135:3).

De pragmatische wijsgeer, president Brigham Young, die met de naam van Joseph op de lippen stierf, heeft gezegd: 'Ik eer en respecteer de naam van Joseph Smith. Ik hoor die graag; ik houd ervan. Ik houd van zijn leer. (...) Ik wil telkens Halleluja uitroepen als ik bedenken dat ik Joseph gekend heb, de profeet die door de Heer verwekt is. (...) In alle stoutmoedigheid zeg ik dat er, op Jezus Christus na, geen

De vertaling van het Boek van Mormon was essentieel in het plan van de Heer om zijn 'rechtvaardige doeleinden met de mensenkinderen ten uitvoer' (LV 17:9) te kunnen brengen. Tien dagen na de publikatie van het boek werd de kerk georganiseerd en begon de boodschap van het evangelie zich te verspreiden.

'Terwijl de reinen van harte en de verstandigen, de edelen en de deugdzaam voortdurend naar raad, bevoegdheid en zegeningen van uit uw handen zullen zoeken' (LV 122:1-2). □

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

betere man op deze aarde leeft of geleefd heeft. Ik ben zijn getuige.' (*Discourses of Brigham Young*, samengesteld door John A. Widtsoe, Salt Lake City: Deseret Book Company, 1978, blz. 458-59.)

Mogen wij allen zijn getuige zijn. Moge ons leven een getuigenis zijn van het evangelie van Jezus Christus dat hij heeft hersteld. Mogen onze getuigenissen van Joseph Smith, de grootste profeet die ooit heeft geleefd, en van het Boek van Mormon, dat hij te voorschijn heeft gebracht, helder, krachtig en met gezag doorklinken. Het woord van de Heer aan Joseph is in vervulling gegaan:

'De einden der aarde zullen naar uw naam vragen, en dwazen zullen u bespotten, en de hel zal tegen u woeden;

1. Joseph Smith en het Boek van Mormon staan aan de basis van het werk van de Heer in deze laatste dagen.
2. De vertaling van het Boek van Mormon was een leerschool voor Joseph Smith, en het boek was de sleutel tot zijn inzicht in de leer van het evangelie en zijn rol in de herstelling.
3. Iemand zal nooit voet op het ware pad van bekering zetten totdat hij in ieder geval het begin van een getuigenis heeft dat Joseph Smith een profeet van God was en dat het Boek van Mormon een getuige van Christus is.
4. Het Boek van Mormon is de sluitsteen van onze godsdienst omdat het in onze geschiedenis en theologie centraal staat.

Ik was net veertien geworden en m'n bisschop had me uitgenodigd aan het seminarie mee te doen. Helaas kwam die uitnodiging van mijn bisschop net op een moment dat ik een aantal zware schoolexamens voor de boeg had voor het zogenaamde *General Certificate of Secondary Education* (algemeen certificaat voortgezet onderwijs). In Engeland (ik woon in Manchester) noemden we ze de GCSE's. Dus daar was die uitnodiging van mijn bisschop voor het seminarie terwijl de storm van examens, huiswerk, overhoringen, projecten, proefwerken en experimenten voor de GCSEs net begon.

Apathisch is waarschijnlijk de beste beschrijving van mijn betrokkenheid bij het seminarie. Eerst vond ik het wel leuk

om in dezelfde klas als m'n broer te zitten, maar die lol ging er snel af. Pas toen ik besloot uit te gaan zoeken of het Boek van Mormon echt waar was, ging ik het seminarie op z'n juiste waarde schatten.

Toen ik aan de cursus begon, werd ons voorgehouden dat Moroni 10:4 dat jaar de sleuteltekst voor ons was. Ik had die tekst met rood en groen gekleurd, en ik kreeg het gevoel dat ik m'n hemelse Vader moest vragen om een getuigenis van de waarheid van het Boek van Mormon.

Toen ik bij m'n bed knielde om met m'n hemelse Vader te praten, besefte ik dat ik me niet erg goed had voorbereid. Ik moest denken aan dat stuk in de Leer en Verbonden

IK LEERDE NEPHI KENNEN

Iain Saunders

waarin de Heer tegen Oliver Cowdery zegt dat hij zich er verder niet over had bekommerd'dan alleen Mij te vragen' (Leer en Verbonden 9:7). Ik wist dat ik hetzelfde deed, en toen ik tot m'n hemelse Vader bad, voelde ik dus niks, behalve dat het goed was om het te vragen. Maar ik had niet het gevoel dat ik een antwoord op m'n gebed had gekregen. Ik wist dat ik alles moest doen wat de Heer gevraagd had voordat ik erachter zou komen of het Boek van Mormon Schriftuur was of gewoon een heel knap geschreven roman.

Op een avond was ik alleen thuis. Mijn huiswerk was af, en meestal maakte ik dan gretig van de gelegenheid gebruik

om tv te kijken of een spannend science fiction-boek te lezen. Maar die avond had ik in geen van beide zin.

Ik kreeg ineens het idee om naar m'n kamer te gaan en mijn nieuwe exemplaar van het Boek van Mormon te pakken. Ik zocht de laatste twee hoofdstukken over het leven van Nephi in 2 Nephi op.

Op de een of andere manier voelde ik aan dat dit belangrijke hoofdstukken waren, dus zei ik een kort en eenvoudig gebed voor ik ging studeren, en ik vroeg de Geest bij me te zijn. Ik had vaak hetzelfde gevraagd in mijn gebeden als de seminarielessen begonnen, maar dit keer leek mijn verzoek meer inhoud te hebben. Ik had het gevoel dat ik de woor-

Ik las een hoofdstuk,
en nog een; het leek
wel alsof ik Nephi zelf
hoorde praten:
'En nu, mijn geliefde
broeders (. . .) luistert
naar deze woorden
en geloof in Christus'
(2 Nephi 33:10).

den die ik las ook wilde voelen, dus ging ik hardop lezen.

Ik las een hoofdstuk, en nog een; het leek wel alsof ik Nephi dat alles tegen zijn volk hoorde zeggen. Toen ik las hoe hij van zijn volk hield, zag ik voor me hoe hij die woorden met zoveel nadruk uitsprak, elke zin gevuld met de gekwelde uitroep van een liefdevol man die God zijn hele leven had gediend. Ik las tot en met hoofdstuk 32, en ik was volkomen geboeid door de woorden van een man die ineens heel echt voor me aan het worden was. De dingen die hij zei waren prachtig en waar. Toen ik de bladzijde omsloeg en aan hoofdstuk 33 begon, liep ik over van medeleven voor deze man. Ik kon m'n tranen niet tegenhouden toen ik las hoe de profeet

dag en nacht om zijn volk huilde, en dus huilde ik met hem mee – me pijnlijk bewust van het feit dat het de laatste woorden zijn die we van hem in het Boek van Mormon hebben.

Met betraande ogen en een brok in m'n keel las ik het laatste getuigenis van Nephi. Maar van binnen leek het wel alsof ik in brand stond, het vuur van nieuwe kennis die in mijn hart was opgeweld. Nephi was een profeet van God, een echte man, die echt had geleefd.

Vele weken nadat ik voor het eerst gebeden had om te weten of die woorden Gods woorden waren, had ik mijn deel in Moroni's belofte gedaan en een getuigenis gekregen dat, hoop ik, altijd bij me zal blijven. □

Van binnen leek het
wel alsof ik in brand
stond, het vuur
van nieuwe kennis
die in mijn hart
was opgeweld.
Nephi was echt.

DE PROEF OP DE SOM

Heidi Harris

ILLUSTRATOR: CARY HENRIE

Als ik deed wat de profeten zeiden, voelde ik me gelukkig, dus toen president Ezra Taft Benson ons aanspoorde om elke dag in de Schriften te lezen, wilde ik dat ook doen.

Maar ik ging excuses verzinnen. Ik vond eigenlijk dat ik teveel huiswerk had om die dag aan m'n schriftstudie te beginnen. Dat hield ik weken vol, zelfs maanden; maar al die tijd liet m'n geweten me niet met rust.

Toen ik op een avond niet uit m'n wiskundeopgaven kwam, knielde ik en bad om kracht. Toen ik opkeek, was het eerste wat ik zag het Boek van Mormon op mijn dressoir. Ik pakte het en begon te lezen, zonder eigenlijk te weten waarom, want ik had nog een hoop wiskunde te doen. Ik las een hoofdstuk in 1 Nephi en ging toen weer verder met dat taai wiskunde probleem. Ik kwam eruit.

Ik besloot gehoorzaam te zijn. Ik zou elke avond in het Boek van Mormon gaan lezen. Dan zou ik kijken of het lezen van de Schriften een effect op mijn cijfers had. Na een paar weken merkte ik dat de gewoonte om elke avond te lezen, ook al nam dat wat tijd in beslag, me hielp om op school beter te presteren. Het werk moest nog steeds gedaan worden, maar het lezen gaf me altijd een extra zetje. Het gaf mij een motivatie die ik nergens anders vandaan kon halen. Ik begreep wat ik bestudeerde, en ik had het geduld om m'n werk af te maken. Niet alleen gingen m'n cijfers omhoog, maar ik werd ook prettiger in de omgang en voelde me gelukkiger dan ooit.

Als je wat hulp in je drukke leven kunt gebruiken, neem dan maar eens de proef op de som. Ik weet zeker dat je zult zien hoe je leven ten goede verandert. De profeten weten precies waar ze 't over hebben!

'ZO'N MAGNIFIEKE KRONIEK'

Het Boek van Mormon is niet alleen maar een boek
waardoor we ons goed voelen. Het is een hemels document
dat ons helpt goed te *zijn*.

Robert L. Millet

We staan aan het begin van een betere tijd. De profeten in deze laatste dagen hebben een roep doen uitgaan dat een eeuwigdurend effect op de kerk en zodoende op de wereld zal hebben. Met luide en duidelijke stem roepen ze ons op om een geschenk van God te aanvaarden, een geschenk dat ons al jaren wordt aangeboden maar dat sommigen niet kunnen of willen aannemen. Dat geschenk is het Boek van Mormon.

DE HERSTELLING EER AANDOEN

In verband met dat geweldige boek hebben de profeten vaak op een verontrustend vers in de Schriften gewezen. In 1832 heeft de Heer gezegd:

'En uw geest is in het verleden verduisterd geweest wegens ongeloof, en omdat gij de dingen, die gij hebt ontvangen, lichtvaardig hebt behandeld –

'Welke ijdelheid en welk ongeloof de ganse kerk onder veroordeling hebben gebracht' (Leer en Verbonden 84:54–55).

Deze ijdelheid en dit ongeloof bestonden waarschijnlijk in het lichtvaardig omgaan met wat God had gegeven. 'En deze veroordeling,' zo gaat de Heer verder, 'rust op de kinderen van Zion, ja, op allen.

'En zij zullen onder deze veroordeling blijven, totdat zij zich bekeren en het nieuwe verbond gedenken, namelijk het Boek van Mormon en de geboden, die Ik hun reeds eerder heb gegeven' (vss. 56–57).

De heiligen hadden zeer beslist al eerder de opdracht gekregen om datgene wat ze ontvangen hadden serieus te nemen. Leman Copley, een recente bekeerling die daarvoor bij de Shakers was geweest, kreeg te horen: 'Mijn dienstknecht Leman moet voor dit werk worden geordend, opdat hij het met hen [de gemeenschap waar hij vroeger bij hoorde, de Shakers] moge bespreken, *niet volgens hetgeen hij van hen heeft ontvangen, maar volgens hetgeen hem door u, Mijn dienstknechten, zal worden onderwezen; en indien hij dit doet, zal Ik hem zegenen, anders zal hij niet voorspoedig zijn*' (LV 49:4; cursivering toegevoegd).

Leman Copleys werk als zending moest niet gebaseerd zijn op wat hij als Shaker geleerd had, maar op wat hij als heilige der laatste dagen had geleerd. Een later voorval uit de kerkgeschiedenis illustreert de kracht van dit beginsel. Parley P. Pratt schrijft over een gelegenheid waarbij Joseph Smith en Sidney Rigdon een grote menigte toespraken:

'Er werd een grote kerk voor [Joseph] opgesteld om in te prediken, en er kwamen ongeveer drieduizend mensen naar hem luisteren. Broeder Rigdon sprak eerst, en hij sprak aan de hand van de Bijbel over het evangelie. Toen hij klaar was, stond broeder Joseph op; hij leek op een leeuw die ging

In Philadelphia en omgeving werden hele menigten gedoopt toen zij Joseph Smith hadden horen getuigen van de visioenen die hij had gezien en hoe hij het Boek van Mormon had gevonden en vertaald.

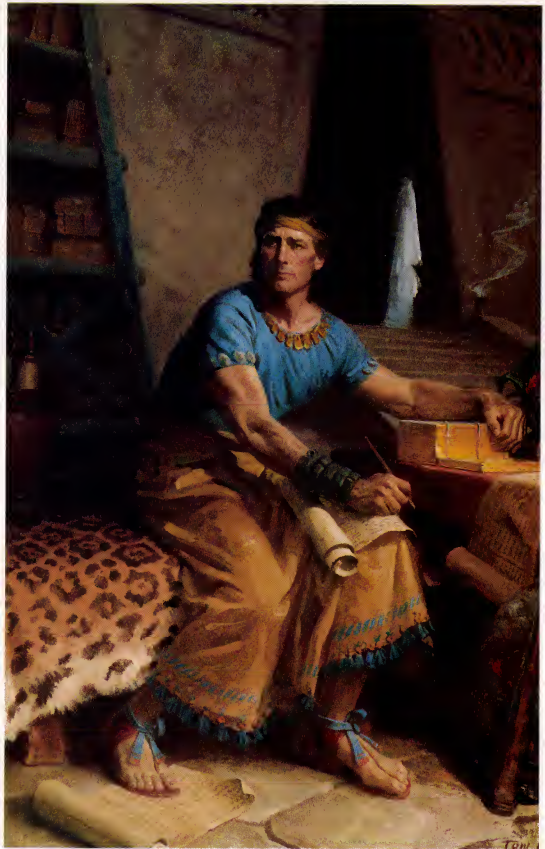

Het Boek van Mormon is samengesteld door mensen met een profetische blik, die onze tijd zagen en concrete zaken aanroerden waarmee wij geconfronteerd zouden worden.

brullen; vervuld van de Heilige Geest sprak hij met grote macht, hij getuigde van de visioenen die hij had gezien, de engelen die hem hadden bezocht; en hoe hij de platen van het Boek van Mormon had gevonden en ze door de gave en macht van God had vertaald. Hij begon met te zeggen dat hij vond dat als niemand anders de moed had om te getuigen van zo'n magnifieke boodschap uit de hemel, en van het vinden van zo'n magnifieke kroniek, hij dat moest doen om de mensen recht te doen, en de zaak verder aan God over te laten.' (*Autobiography of Parley P. Pratt*, Salt Lake City: Deseret Book Company, 1938, blz. 298–99.)

Er was geen tijd om een boodschap te brengen die elke andere predikant van een andere kerk zou kunnen geven. Joseph had een onafhankelijke openbaring gekregen, een onafhankelijk getuigenis. Het resultaat van Joseph Smiths toespraak in Philadelphia? 'De hele congregatie stond perplex; ze waren vol vuur, en overweldigd door het besef van de waarheid en van de kracht waarmee hij had gesproken, en door de wonderen waarover hij had verteld. (...) In Philadelphia en het gebied omheen werden hele menigten gedoopt' (*ibid.* blz. 299).

Wij moeten waken voor de neiging om in het verleden te leven. In feite was dat een van de problemen die de apostel Paulus eerst had. Net als velen uit zijn tijd liep Paulus een bedeling achter. Voor zijn bekering weigerde Paulus een hedendaagse openbaring omdat hij liever vasthield aan een oude. Maar 'toen Paulus die verandering doormaakte, werd

TOM LOVELL, MORMON MAAKT EEN SAMENVATTING VAN DE PAFEN; HIERNAAST – ILLUSTRATOR: MITCHELL HENZE

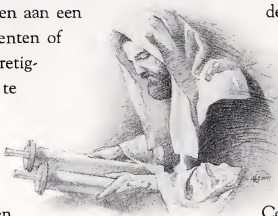
hij bruikbaar in het werk van de Heer in zijn tijd, en al zijn eerdere kennis en ervaring werden gestuurd naar de juiste bedeling waarin hij toen leefde. Hoe staat het met ons? (...) Zijn wij werkelijk gegrepen door de geest van de herstelling, of meten we het Boek van Mormon nog steeds af aan de bijbeltekst en de tradities van de manuscripten? (...) In deze zaken doen we er niet goed aan een bedeling achter te lopen. (...) Laten we ervoor zorgen dat we zowel collectief als individueel voorwaarts gaan naar het Nieuwe Jeruzalem, en niet terug naar Athene of Rome.' (Robert J. Matthews, 'What Is a Religious Education?', toespraak aan de faculteit voor godsdienstonderwijs, Brigham Young University, 31 augustus 1989, blz. 16–17.)

WAT IS DE VEROORDELING?

Nalatigheid in het verkondigen van de herstelling lijkt een ernstige zaak te zijn in de ogen van de Heer. Waarom? Een reden is dat als we hierbij in gebreke blijven, we mischiën niet in staat zijn om met de Geest te getuigen. In het voorjaar van 1984 vroeg ouderling Bruce R. McConkie van het Quorum der Twaalf Apostelen aan een kleine groep Boek van Mormon-docenten of het niet voorkwam dat we in onze gretigheid om als christenen geaccepteerd te worden in vijandige godsdienstige kringen, de neiging hebben om het Boek van Mormon en de herstelling buiten beschouwing te laten in de hoop vrienden te maken en te laten zien dat we veel gemeen hebben. Hij merkte verder op dat alleen als we met liefde en nederigheid de verschillen onderstrepen – wat we in feite te bieden hebben – we het aantal en de soort bekeerlingen zullen hebben waarover de Heer en zijn profeten hebben geschreven.

In bredere zin kan de veroordeling waar de Heer het in de Leer en Verbonden over heeft ook het niet bezitten van grotere geestelijke kracht zijn. Zij die de lessen van de Heer in het Boek van Mormon niet toepassen, ontvangen mogelijk niet ten volle de subtiele influisteringen van de Geest. Mogelijk hebben ze niet die injectie van geloof ontvangen die het boek hun kan geven – geloof dat voornemens kracht bijzet, en dat ons in onrustige tijden moed geeft. Het staat vast dat in de mate waarin zij het Boek van Mormon negeren, in die mate ook hun verstand en hart niet verhelderd zullen worden door de logica en de transformerende kracht van het boek. Het gevolg is dat hun beoordelingsvermogen in het onderkennen van wat vals of irrelevant is, vermindert is.

De veroordeling waar de Heer het over heeft, kan ook een verwijzing zijn naar hemelse voorrechten die nog verleend moeten worden. 'Ons thuis is niet zo sterk als het zou

kunnen zijn', heeft president Benson gewaarschuwd, 'als we [het Boek van Mormon] niet gebruiken om onze kinderen tot Christus te brengen. Ons gezin kan aangetast worden door wereldse invloeden en gedachten als we niet weten hoe we het boek moeten gebruiken om de misleidingen in het socialisme, de organische evolutie, het rationalisme, het humanisme enzovoort aan de kaak te stellen en te bestrijden. Onze zendingen zijn ook niet zo effectief als ze zouden kunnen zijn als ze er niet mee "voortsissen". (...) Onze klassen in de kerk zijn niet zo vervuld van de Geest als we het niet als standaard omhoog houden' (*A Witness and a Warning: A Modern-day Prophet Testifies of the Book of Mormon*, Salt Lake City: Deseret Book Company, 1988, blz. 6).

De belofte van de Heer is duidelijk: 'Want Ik wil u uw zonden vergeven met dit gebod, dat gij met ernst en met de geest van gebed standvastig zult blijven in uw denken, en in het geven van uw getuigenis aan de ganse wereld van de dingen, die aan u zijn medegegdeeld' (LV 84:61; cursivering toegevoegd).

VOOR DEZE TIJD GESCHREVEN

De Bijbel geeft weinig aanwijzingen dat de schrijvers en profeten hun boodschap voor een andere tijd hebben geschreven naast hun eigen. Ja, Jesaja, Daniël, Paulus en Johannes, onder anderen, zagen en spraken over een verre toekomst, maar hun woorden waren gericht tot de mensen uit hun eigen tijd. Ze hebben zich nooit rechtstreeks gericht tot de mensen die eens hun uitspraken zouden lezen.

Wat is het Boek van Mormon dan anders! Het is samengesteld door mensen met een profetische blik, die onze tijd zagen en specifieke zaken aanroerden waarmee wij geconfronteerd zouden worden. De indringende woorden van Moroni zeggen ons hoe relevant het Boek van Mormon in deze tijd is: 'Ziet, ik spreek tot u, alsof gij aanwezig waart,

hoewel gij het niet zijt. Maar ziet, Jezus Christus heeft u aan mij getoond, en ik weet uw handelingen' (Mormon 8:35).

President Benson heeft gezegd dat zij die de kronieken hebben samengevat, de verhalen, toespraken en gebeurtenissen hebben gekozen die ons het meeste van nut zouden zijn. (...) Als zij onze tijd hebben gezien, en dat hebben gekozen wat het waardevolst voor ons is, moeten wij het Boek van Mormon dan niet met dat voor ogen bestuderen? We moeten onszelf constant afvragen: 'Waarom heeft de Heer Mormon (of Moroni of Alma) geïnspireerd om dat in zijn kroniek op te nemen? Welke les kan ik hieruit leren die mij in deze tijd zal helpen?' (*A Witness and a Warning*, blz. 19-20.)

Elk van onze schriftuurlijke boeken is geïnspireerd. Maar het Boek van Mormon heeft een heel eigen geest. Het Boek van Mormon heeft iets meer, heeft president Benson uitgelegd. 'Dat boek draagt een kracht in zich die in uw leven zal gaan stromen op het moment dat u het boek serieus gaat bestuderen. (...) De Schriften worden "de woorden des levens" genoemd (zie LV 84:85), en dat geldt vooral voor het Boek van Mormon. Als je gaat hongeren en dorsten naar die woorden, zul je het leven vinden in steeds toenemende overvloed' (*A Witness and a Warning*, blz. 21-22).

SCHIJDER: HARRY ANDERSON

Er is een te hoge prijs voor het Boek van Mormon betaald om het terzijde te schuiven of te negeren. De Heer heeft zelf gezegd: 'Het is waar, zo zeker als uw Heer en uw God leeft' (LV 17:6).

Het Boek van Mormon is niet alleen maar een boek waardoor we ons goed voelen. Het is een hemels document dat ons helpt goed te zijn. Het is niet alleen een uitnodiging om tot Christus te komen; het is een leidraad voor de verwezenlijking van dat allerhoogste voorrecht. Het is niet slechts een boek over godsdienst. Het is godsdienst. De Heer heeft gezegd:

'En zij zullen onder deze veroordeling blijven, totdat zij zich bekeren en het nieuwe verbond gedenken, namelijk het Boek van Mormon en de geboden, die Ik hun reeds eerder heb gegeven, en niet alleen te spreken, maar te handelen overeenkomstig hetgeen Ik heb geschreven -

'Opdat zij vruchten mogen voortbrengen, het koninkrijk huns Vaders waardig. Anders blijft er een vloek en een oordeel om over de kinderen van Zion te worden uitgestort' (LV 84:57-58; cursivering toegevoegd).

Het is aan ons om het Boek van Mormon niet alleen te bestuderen, maar er ook naar te leven!

Moroni heeft bij de afsluiting van de kroniek verklaard: 'De tijd nadert snel, dat (...) de Here God (...) tot u [zal] zeggen: Heb Ik Mijn woorden niet aan u verkondigd, die door deze man werden geschreven, gelijk een roepende uit de doden, ja, als iemand, die uit het stof spreekt?' (Moroni 10:27)

ONS HEIL IS IN HET GEDING

In de generaties na Lehi's aankomst in Amerika hebben geïnspireerde koningen en profeten het zwaard van Laban gehanteerd ter verdediging van hun volk. Dat zwaard was een teken, een herinnering dat mensen of volken alleen met de hulp van de Heer van hun vijanden verlost kunnen worden. Het vertegenwoordigde ook iets anders: de prijs die betaald moet worden om in schriftuurlijke en dus geestelijke zin te kunnen lezen en schrijven. De Lehieten hadden de koperen platen nodig om hun taal en hun godsdienstige zuiverheid in stand te houden.

Maar een slechte man stond in hun weg. Dus gebood God Nephi om Labans bloed te vergieten om de heilige kroniek te bemachtigen. De Schriften worden altijd voor een prijs verkregen en behouden.

Zo is het ook met het Boek van Mormon. Er is in de loop der eeuwen teveel bloed vergoten, er zijn teveel tranen gestort, er is een te hoge prijs voor het Boek van Mormon betaald om het te vernietigen, terzijde te schuiven of te negeren. God heeft zelf een plechtig getuigenis afgelegd van het Boek van Mormon: '[Joseph Smith] heeft het boek vertaald, ja, dat gedeelte, dat Ik hem heb geboden, en het is waar, zo zeker als uw Heer en uw God leeft' (LV 17:6; cursivering toegevoegd).

TOM LOVELL, MORONI BEGHAFT DE PLEGEN

In de woorden van een hedendaagse apostel: 'Dit is Gods getuigenis van het Boek van Mormon. Zijn godheid is hiermee in het geding. Of het boek is waar, of Hij houdt op God te zijn. Bij mensen of goden is er geen formelere, krachtigere taal bekend' (Bruce R. McConkie, *Ensign*, mei 1982, blz. 33). 'Heeft onze reactie op dit boek eeuwige gevolgen?' heeft president Benson gevraagd. Zijn antwoord: 'Ja, tot onze zegen of tot onze veroordeling.' (*A Witness and a Warning*, blz. 7.)

Ons heil is hier in het geding. Moroni heeft dit overduidelijk gesteld bij de afsluiting en verzegeling van de kroniek: 'En ik vermaan u deze dingen te bedenken; want de tijd nadert snel, dat gij zult weten, dat ik niet lieg, want gij

zult mij zien voor de rechterstoel Gods; en de Here God zal tot u zeggen: Heb Ik Mijn woorden niet aan u verkondigd, die door deze man werden geschreven, gelijk een roepende uit de doden, ja, als iemand, die uit het stof spreekt?' (Moroni 10:27).

Van diegenen die niet van ons geloof zijn, eist het Boek van Mormon een besluit. Of het is van hemelse oorsprong, of het is dat niet. Zij die hun eeuwig heil nastreven, moeten dat feit onder ogen zien; ze kunnen het niet met een simpel handgebaar wegwuiven. En met betrekking tot de leden van de kerk heeft president Benson gezegd: 'Iedere heilige der laatste dagen moet van de bestudering van dit boek een levenslange opdracht maken. Anders loopt zijn ziel gevaar en veronachtzaamt hij datgene wat zijn leven geestelijke en intellectuele eenheid kan geven' (*A Witness and a Warning*, blz. 7-8).

DE HEILIGEN, HET BOEK EN DE TOEKOMST

Er zijn tegenwoordig duizenden heiligen der laatste dagen die, als gevolg van de opdracht van de profeet, het Boek van Mormon zijn gaan bestuderen; velen zijn de subtiële maar zekere heiligende kracht ervan gaan voelen. Ze zijn sterker naar deugdzaamheid en de zaken van de Geest gaan hunkeren, naar een grotere ontvankelijkheid voor anderen, naar een afschuw van zonde. Velen hebben zich aan de Heer overgegeven met het verlangen zijn wegen te kennen en zich naar zijn wil te voegen. Voor zulken is er beslist geen veroordeling meer.

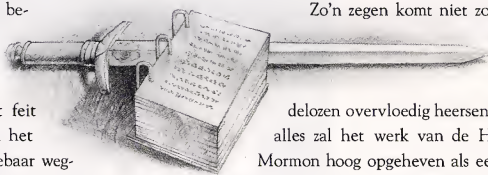
'Gerechtigheid zal Ik uit de hemel nederzenden', heeft de Heer aan Henoeh beloofd, 'en waarheid zal Ik uit de aarde voortzenden om van Mijn Eniggeborene te getuigen, van Zijn opstanding uit de doden, ja, en ook van de opstanding van alle mensen; en gerechtigheid en waarheid zal Ik als een

vloed over de aarde doen stromen, om Mijn uitverkorenen van de vier hoeken der aarde te vergaderen naar een plaats, die Ik zal bereiden, een Heilige Stad, opdat Mijn volk zijn lendenen omgorde en naar de tijd Mijner komst uitzie; want daar zal Mijn tabernakel zijn, en het zal Sion worden genoemd, een nieuw Jeruzalem' (Mozes 7:62).

Zo'n zegen komt niet zonder tegenstand. Onwetendheid en vooroordeel zullen onder de onverschilligen en goddelozen overvloedig heersen. Maar temidden van dat alles zal het werk van de Heer, met het Boek van Mormon hoog opgeheven als een teken voor de volken, voorwaarts gaan. Zoals Moroni aan Joseph Smith heeft uitgelegd: 'Zij die niet op de Rots gebouwd zijn, zullen proberen de kerk te ondermijnen; maar hoe sterker de tegenstand, des te meer zij zal groeien.' (*Messenger and Advocate*, jaargang 2, blz. 199.)

Alle Schriften getuigen dat ons gevaarlijke tijden te wachten staan, dat de goddeloosheid zal toenemen en dat kwaadwilligheid welig zal tieren, dat allemaal voordat de Zoon van God komt om als Koning der koningen en Here der heren te regeren. Vóór die tijd, voordat de trotsen en goddelozen als stoppels worden verbrand, zullen zij die zich onder zijn naam scharen alleen veiligheid in heilige plaatsen vinden. Want alleen de geheiligden – zij die hun hart aan God hebben gewijd (Helaman 3:35), die hun oog alleen op de eer van God gericht hebben (LV 88:67-68), en die, net als God, de zonde zijn gaan verafschuwen (Alma 13:12) – zullen de aanval van Satan kunnen weerstaan. Ik ben ervan overtuigd dat het Boek van Mormon een van de peilers is die we dan zo broodnodig zullen hebben.

Moge God ons sterk maken in het heilige vertrouwen dat in ons gesteld is met dit tijdloze en zo tijdig gegeven boek. Dan, als we alles gedaan hebben, zal onze ziel eeuwig rusten met degenen die zo'n hoge prijs hebben betaald om het te bewaren en het te voorschijn te laten komen. □

GEEN ANGST MEER

Okoro Onyebuchi

Met mensen praten was niet een van m'n sterkste punten. Maar toen ik het Boek van Mormon had gelezen, kreeg ik het verlangen om anderen over het evangelie te vertellen.

Ik woon in Lagos (Nigeria). Toen ik dertien jaar oud was, werden we bezocht door een zendelingechtpaar, ouderling en zuster Grimshaw. Ze onderwezen ons in het evangelie, maar ik was eerst niet geïnteresseerd.

Naarmate de tijd verstreek ging ik steeds aandachtiger naar ze luisteren en ook vragen stellen. Ze gaven bevredigende antwoorden. Toch geloofde ik ze nog niet helemaal, en ik nam me voor me niet te laten dopen.

Op de dag van onze laatste les vroegen ze ons oprecht te bidden over wat ze ons hadden geleerd. Mijn gebed raakte me dusdanig dat ik besloot om me met de rest van het gezin te laten dopen.

Na mijn doop ging ik het Boek van Mormon bestuderen, en ik bad en vastte vaak. Ik voelde me niet sterk genoeg om over mijn nieuw verworven kennis aan anderen te vertellen. Maar bij mijn studie ging ik een sterk verlangen voelen om een goed leven te leiden.

Toen ik het Boek van Mormon uit had, was mijn getuigenis heel sterk geworden. Ongeveer twee jaar nadat ik lid van de kerk was geworden, kreeg ik ineens het verlangen om anderen over het evangelie te vertellen. Ik ging me vredig van binnen voelen. Ik begon mijn vrienden over de kerk te vertellen met een onverschrokkenheid die ik nooit eerder had gevoeld. Ook ging ik tijdens de vasten- en getuigenisdienst mijn getuigenis geven.

Mijn familieleden waren onthutst over mijn geestelijk groei, en ze waren er intens gelukkig mee. De angst en verlegenheid die ik vroeger had, was ineens verdwenen. Ik blij ervan overtuigd dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen de enige ware kerk op aarde is. □

E E N L A M P V O

Carmen Rodríguez de Fuentes

Het Boek van Mormon werpt licht op alle facetten van mijn leven.

Ik leek die avond de slaap maar niet te kunnen vatten. Ik kon de verontrustende gedachten die door mijn hoofd spookten maar niet tegenhouden. In een poging om gemoedsrust te vinden, begon ik te bidden en vroeg ik de Heer naar wat mij zo'n zorgen baarde: Hoe kon ik mij temidden van het kwaad in de wereld houden aan mijn vaste voornemen om een goede echtgenote en moeder te zijn? Ik maakte me er vooral zorgen over hoe ik mijn dochtertje van een jaar moest opvoeden zonder dat ze besmet zou worden door de onzedelijkheid die we vinden in zoveel films, muziek, tv-programma's en andere media, zelfs als we ze voorzichtig selecteren.

Tijdens het bidden dacht ik ineens aan een raad van Mormon. Toen hij de gruwelen van de oorlog en van het kwaad onder de onbekende Nephieten had gezien, schreef hij het volgende aan zijn zoon, Moroni: 'Wees getrouw in Christus; en mogen de dingen, die ik heb geschreven' – (waarop ik dacht, *of de dingen die je hebt gezien, gelezen of gehoord*) – u niet bedroeven en u ten dode toe nederdrukken; maar moge Christus u opheffen, en moge (...) de hoop Zijner heerlijkheid en des eeuwigen levens voor eeuwig in uw gedachten verblijven' (Moroni 9:25).

Dat was precies de raad die ik in die slapeloze nacht nodig had. Het Boek van Mormon was mij weer eens te hulp geschoten!

Het Boek van Mormon is voor mij altijd een krachtige

O R M I J N V O E T

ILLUSTRATOR: MATAUMU TOEILUPE AUSA

manier geweest om deprimerende of negatieve gedachten uit de weg te ruimen. Het is zelfs nog meer dan dat, want het is, als het woord van God, 'een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad' (Psalm 119:105).

Ik las het Boek van Mormon voor het eerst toen ik ongeveer een jaar lid van de kerk was. Ik herinner me heel goed de avond waarop ik mijn getuigenis van dat heilige verslag kreeg. Het visioen dat Nephi had van gebeurtenissen die voor hem nog in de toekomst lagen – in 1 Nephi 11 tot en met 15 – werd mij met een verbazingwekkende duidelijkheid ingeprent, en ik had het gevoel dat ik kon getuigen van alles wat hij had geschreven.

Toen we in het seminarie het Boek van Mormon bestudeerden, las ik het in een maand uit. Ik leerde toen enkele

van de belangrijkste teksten uit mijn hoofd, en die zijn mij altijd in gedachten geschoten wanneer ik ze nodig had.

Sinds die tijd heb ik het boek vaak gelezen. De leringen van het Boek van Mormon zijn de lamp die ik gebruik wanneer ik de beslissingen in mijn leven eens nader bekijk.

Op zending ondervond ik dat het Boek van Mormon een bevestiging is van wat de Indianen in mijn land – Guatemala – door legenden en tradities al wisten over hun voorouders en de bediening van de Heiland onder hen. Tijdens mijn zending moest ik geestelijke kracht aan het boek ontfemen omdat ik die kracht niet kreeg van mijn familieleden, die niet achter mijn beslissing stonden om op zending te gaan.

Toen ik later aan de universiteit colleges volgde die in

tegenspraak leken met de leringen van het evangelie, was het Boek van Mormon mijn ijzeren roede; het versterkte mijn geloof, en ik kreeg de kans om mijn klagenoten te vertellen over het boek en ze mijn getuigenis te geven.

Voor mijn huwelijk was ik werkzaam als leraar. Toen ik op een dag een lesuur niets te doen had, sloot ik de deur van het klaslokaal en begon in het Boek van Mormon te lezen. Hoewel ik mezelf over het algemeen als een opgewekte persoon beschouw die probeert overall een goede kant aan te zien, was ik die dag zwaar gedeprimeerd; ik was een aantal problemen waarmee ik worstelde beu. Ik had nog nooit aan zelfmoord gedacht, en ik overwoog het ook toen niet, maar ik herinner me wél dat ik toen dacht: *Het zou best eens fijn kunnen zijn om door de sluier te gaan. Misschien zou alles beter zijn als de Heer me nu tot Hem riep.*

Maar toen las ik in Alma 5:15: 'Blikt gij vooruit met een oog van geloof (...) [om] in onverderfelijheid voor God [te] staan, om te worden geoordeeld naar de werken, die in het sterfelijke lichaam zijn verricht?' Terwijl ik verder las, drong elke regel diep in mijn verstand en mijn hart door, vooral een deel van vers 27: 'Zoudt gij bij uzelf kunnen zeggen, indien gij nu werd geroepen om te sterven, dat gij nederig genoeg zijt geweest, dat uw klederen zijn gewassen en wit gemaakt door het bloed van Christus (...)?'

Onmiddellijk schaamde ik me voor mijn kinderlijke gedachte dat mijn zending op aarde misschien al vervuld was. Sinds die keer heb ik rijke zegeningen ontvangen in dit leven, en ik weet nu dat ik hier nog veel te leren heb.

Het Boek van Mormon maakt voor mijn man en mij een belangrijk deel uit van ons huwelijk. Het komt ter sprake in onze alledaagse gesprekken. Maar boven alles vertrouwen we erop bij het analyseren van problemen of het nemen van belangrijke beslissingen. Net als Nephi probeeren we 'alle schriftuur op ons toepasselijk' te maken (zie 1 Nephi 19:23). Ons ideaal en doel is de beschrijving die Jakobus gaf van onze voorouders, de huidige Lamanieten: 'Hun mannen hebben hun vrouwen lief, en hun vrouwen hebben haar

mannen lief; en hun mannen en hun vrouwen beminnen hun kinderen' (Jakob 3:7).

Na ons huwelijk moest ik een operatie ondergaan om kinderen te kunnen baren. Ik was bang voor die operatie omdat ik in mijn tienerjaren last van mijn hart had gehad; hoewel mijn dokter mij gerust had proberen te stellen, was ik bang voor de narcose, omdat ik dacht dat die een averechtse uitwerking op me zou hebben. De avond voorafgaande aan de operatie bleef mijn man bij me in het ziekenhuis en we lazen samen in het Boek van Mormon. Toen ik de uitwerking van de medicijnen op mijn lichaam begon te voelen, bad ik de Heer om me te helpen mijn angst in toom te houden. Ik moest denken aan deze woorden van Mormon: 'Weet gij niet, dat gij in Gods handen zijt? Weet gij niet, dat Hij alle macht heeft?' (Mormon 5:23.)

Wakker worden na de operatie was een onprettige ervaring. Ik kon niet praten. Ik hoorde de stem van mijn man en wilde iets zeggen, hem bedanken voor zijn steun, maar ik kon het niet. Mijn lichamelijke vermogens waren zo beperkt dat ik dacht aan Alma de jonge toen hij was neergevallen, gekastijd door een engel, en zich twee dagen lang niet kon bewegen en niet kon spreken (zie Mosiah 27:10–23; Alma 36:5–23). Ik herinnerde me dat Alma bij die gelegenheid herboren werd tot een nieuw leven, en zich bekeerde om zijn belangrijke zending te vervullen. Ik beseftte dat ik nu zelf lijden onderging om de belangrijke zending van een moeder te vervullen, om het mede mogelijk te maken dat kinderen van onze Hemelse Vader een lichaam krijgen.

Het Boek van Mormon heeft zijn licht geworpen op alle facetten van mijn leven. Ik weet dat het een verslag is dat voor deze tijd bedoeld is, en ik heb al veel tranen van dankbaarheid vergoten voor de grote, edele mannen die het hebben geschreven: Nephi, Alma, koning Benjamin, Helaman, Mormon, Moroni en alle anderen die het gebod van de Heer getrouw waren. Zij hebben een werkstuk gemaakt om de ziel van de mensen in deze laatste tijd te redden – mensen die zij niet kenden, maar wel zagen door de ogen van hun sterke geloof (zie Mormon 8:35). □

Algemene presidiums ZHV, jongevrouwen en jeugdwerk bepleiten zuivering van tv-uitzendingen

Salt Lake City — De algemene presidiums van de zustershulpvereniging, jongevrouwen en jeugdwerk hebben zich onlangs uitgesproken voor restricties op geweld, godslastering, grofheid en onzedelijkheid op de televisie.

Hoewel de brief aan de Federal Communications Commission (FCC), een Amerikaanse overheidsorganisatie belast met fiatting en verifiëring van radio- en tv-stations, betrekking heeft op uitzendingen in de Verenigde Staten, maken de presidiums duidelijk dat zij spreken namens 3,7 miljoen vrouwen in de ZHV, 544.000 jongevrouwen en 1,2 miljoen jeugdwerkkinderen, verspreid over de hele wereld. De presidiums verwoorden in de brief, hoewel zij zich baseren op de evangeliebeginselen, de bezorgdheid van ouders over de hele wereld. Zij schrijven:

'Wij staan zeer welwillend tegenover het huidige beleid van de Federal Communications Commission dat verbetering wil brengen in de uitzendingen van zowel omroepers als kabelzenders ten gunste van kinderen en gezinnen.

'De ouders kunnen de grootste invloed hebben op het kijkgedrag van hun kinderen. Zij kunnen evenwel alle hulp gebruiken om hun kinderen te vrijwaren van ongepaste en afbrekende uitzendingen. De FCC behoort eenduidige richtlijnen voor de televisie-industrie uit te vaardigen, die de goede zeden bevorderen en kwalitatief hoogwaardige televisie voor kinderen tot gevolg heeft.

'Wij juichen het toe dat de FCC de uitzendingen waarin geweld, godslastering, grofheid en onzedelijkheid voorkomen, wil beperken. Het desensibiliserende effect van dergelijke uitzendingen baart ons grote zorgen. Bespotting van de gezinsrelaties, onderwijsinstellingen en religies moet niet worden getolereerd. Deze destructieve voorstelling van zaken ondermijnt op subtiele maar indringende wijze de belangrijkste fundamenten van onze samenleving.

'Wij moedigen de FCC aan drastische maatregelen te nemen om de programmering te zuiveren. We vinden dat de rol die de televisie speelt bij de definiëring van de sociale waarden, behoort bij te dragen tot de versterking van de samenleving in plaats van die af te breken. De huidige exploitatie van gedachten en gevoelens uit winstbejag behoeft een grotere sociale controle. We dringen erbij de FCC op aan spoedig met de noodzakelijke correcties in de huidige programmering te komen om onze kinderen en de integriteit van het gezin te beschermen.'

De brief was ondertekend door de drie voltallige presidiums. «

Kerk verleent steeds meer welzijnshulp

Salt Lake City — Hoewel de kerk al heel lang wereldwijd actief is in welzijnshulp en andere humanitaire dienstverlening is daar de laatste tien jaar steeds meer nadruk op komen te liggen. De kerk beoogt hiermee levens te redden en lijden te verlichten, alsmede de zelfredzaamheid en produktiviteit van kansarme mensen te verbeteren. Onlangs verschenen cijfers geven aan dat de kerk sinds 1985 1154 hulppacties en 209 zelfredzaamheidsprojecten in 114 landen heeft ondernomen.

Deze hulpverlening is stevig verankerd in koning Benjamins raad: 'Wanneer gij in de dienst van uw naaste zijt, [zijt] gij louter in de dienst van God' (Mosiah 2:17).

Gedurende het afgelopen jaar is de kerk betrokken geweest bij meer dan 400 voedsel- en goederenprojecten in Azië, Latijs-Amerika, het Caribisch gebied, de Verenigde Staten en Canada. De kerk werkte bij deze projecten samen met meer dan 350 hulporganisaties, dienstverlenende instellingen en andere kerken.

De gelden voor die hulp waren afkomstig van donaties van leden en anderen. Veel van de goederen zijn door de leden van de kerk gedoneerd en geproduceerd.

Kleding en voedsel

In 1994 omvatten de projecten ondermeer het verschepen van meer dan 4 miljoen kilo gebruikte kleding naar overzeese gebieden, maar ook in de Verenigde Staten en Canada, voor distributie onder vluchtelingen, ontheemde gezinnen en andere behoeftigen. Daarmee konden meer dan 8 miljoen mensen mee gekleed worden. Er werd vooral veel hulp geboden aan de vluchtelingen in Rwanda. Daar werd voor 2,5 miljoen gulden/50 miljoen frank aan voedsel, kleding, medische en andere goederen naar toegestuurd. Bovendien werd er voedsel geschonken aan voedselbanken en voedselprogramma's voor daklozen en behoeftigen in verschillende andere landen.

Ook is de kerk actief betrokken geweest bij de hulpverlening aan leden en niet-leden na orkanen, vulkaanuitbarstingen, aardbevingen en andere natuurrampen in Japan, Afrika, de Filipijnen, Pakistan en de Verenigde Staten.

Hulp aan Oost-Europa

Momenteel wordt er hulp geboden aan de behoeftige bevolking van een aantal Oost-Europese landen en landen die deel hebben uitgemaakt van de voormalige Sovjet-Unie. Er zijn in 1994 zendingen voedsel, kleding, medische apparatuur, leerboeken en goederen gegaan naar Rusland, Letland, Estland, Litouwen, Moldavië, Roemenië, Bulgarije, Kroatië, Albanië, Oekraïne en Polen.

In toenemende mate geeft de kerk gehoor aan verzoeken van regeringen om zendingsechtparen met vak-kennis en ervaring in de medische sector, het onderwijs, gehandicaptenzorg en andere beroepen in de zachte sector beschikbaar te stellen. Er zijn nu voltijdsechtparen op humanitaire zending in Europa, Afrika, Azië en Latijns-Amerika. Ook heb-

ben artsen, verpleegsters, onderwijskundigen en anderen korte advieszendingen vervuld bij ministeries, ziekenhuizen, scholen en andere instellingen in vele landen.

Steun aan plaatselijke projecten

Veel van de projecten waar de kerk bij betrokken was, waren erop gericht de armoede en het lijden terug te dringen. Veelal werd steun gegeven aan projecten die waren opgestart door de plaatselijke bevolking. De productie van granen in Ghana, alfabetiseringsprojecten in Afrika, dorpscoöperaties in Thailand, Costa Rica, El Salvador en Nicaragua,

landbouwprojecten in Zimbabwe en Kenia zijn voorbeelden van dergelijke projecten.

Hoewel de kerk soms zelf projecten begint, loopt de hulp meestal via niet-kerkelijke organisaties die bekend staan om hun eerlijke en effectieve hulpverlening.

Wellicht belangrijker dan de georganiseerde hulp van de kerk zijn de bijdragen die de kerkleden over de hele wereld leveren. De leden en voltijdzendingelingen doneren letterlijk miljoenen uren aan liefde- en humanitaire diensten aan de gemeenschap waar zij deel van uitmaken. «

De cijfers voor 1994-1995

Aantal welzijnszendingelingen werkzaam in 43 landen — 383

Aantal malen hulp verleend bij rampen (1985-1995) — 73

Humanitaire hulpverlening (1985-1994):

- geldelijke bijdragen — NLG 38 000 000/BEF 760 000 000
- Totale waarde van verleende hulp — NLG 115 000 000/BEF 2 300 000 000
- Aantal geholpen landen — 109
- Voedselhulp — 3615 ton
- Medische apparatuur — 243 ton

Bisschop Bateman benoemd tot president Brigham Young University

Provo — Bisschop Merrill J. Bateman, nu nog de presiderende bisschop van de kerk, is de nieuwe president van de Brigham Young University in Provo. Hij zal ook deel gaan uitmaken van het Eerste Quorum der Zeventig.

De benoeming, die op 1 januari is ingegaan, is bekendgemaakt door president Gordon B. Hinckley, voorzitter van de Board of Trustees van de universiteit.

Ouderling Bateman volgt Rex E. Lee op, die wegens aanhoudende gezondheidsproblemen om ontheffing had verzocht. Broeder Lee was in oktober 1989 tot de tiende president van de BYU benoemd.

Ouderling Bateman (59) is geen onbekende voor de BYU, want hij doceerde er economie en was de voorzitter van de faculteit bestuurskunde. Daarvoor doceerde hij economie aan de universiteit van Ghana en de United States Air Force Academy in Colorado. Later was hij werkzaam in verschillende leidinggevende functies bij Mars in de Verenigde Staten en Engeland. Hij stond aan het hoofd van zijn eigen financieel-adviesbureaus toen hij in juni 1992 geroepen werd als lid van het Tweede Quorum der Zeventig. In april 1994 werd hij geroepen als presiderende bisschop. Naast zijn carrière in het bedrijfsleven, heeft ouderling Bateman zijn leven toegewijd aan de kerk. Hij is bisschop geweest, zeven keer hogeraadslid, en twee keer ringpresident. Hij was regionaal vertegenwoordiger ten tijde van zijn roeping als algemeen autoriteit. Vervolgens vervulde hij de functie van president van het gebied Azië-Noord, dat kantoor houdt in Tokio. «

EEN PROCLAMATIE AAN DE WERELD

HET EERSTE PRESIDIUM EN DE RAAD DER TWAALF APOSTELEN
VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

WIJ, HET EERSTE PRESIDIUM en de Raad der Twaalf Apostelen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, verklaren plechtig dat het huwelijk tussen man en vrouw van Godswege is geboden en dat het gezin centraal staat in het plan van de Schepper voor de eeuwige bestemming van zijn kinderen.

IEDER MENS – man en vrouw – is geschapen naar het beeld van God. Iedereen is een geliefde geestzoon of -dochter van hemelse Ouders, en als zodanig heeft iedereen een goddelijke aard en bestemming. Het geslacht is een essentieel kenmerk van iemands voorsterfelijke, sterfelijke en eeuwige identiteit en bestemming.

IN HET VOORSTERFELIJKE LEVEN kenden en aanbaden de geestzonen en -dochters God als hun eeuwige Vader, en aanvaardden zijn plan waardoor zijn kinderen een stoffelijk lichaam konden krijgen en aardse ervaringen konden opdoen om vooruitgang te maken op weg naar volmaking en om uiteindelijk hun goddelijke bestemming als erfgenaam van het eeuwige leven te verwezenlijken. Het goddelijk plan van gelukzaligheid maakt het mogelijk dat familiebanden ook na de dood blijven bestaan. Heilige verordeningen en verbonden die in heilige tempels beschikbaar zijn, maken het mogelijk dat de mens in de tegenwoordigheid van God terugkeert en dat het gezin voor eeuwig verenigd wordt.

HET EERSTE GEBOD dat God aan Adam en Eva gaf, had betrekking op hun vermogen om als man en vrouw kinderen te krijgen. Wij verklaren dat Gods gebod aan zijn kinderen om zich te vermenigvuldigen en de aarde te vervullen van kracht blijft. Wij verklaren ook dat God geboden heeft dat het heilige voortplantingsvermogen alleen gebruikt mag worden tussen een man en een vrouw die wettig met elkaar gehuwd zijn.

WIJ VERKLAREN dat de manier waarop het sterfelijke leven tot stand komt door God is voorgeschreven. Wij bevestigen de heiligheid van het leven en het belang ervan in Gods eeuwige plan.

MAN EN VROUW hebben de plechtige taak om van elkaar en van hun kinderen te houden, en voor elkaar en hun kinderen te zorgen. 'Kinderen zijn een erfdeel des Heren' (Psalm 127:3). Ouders hebben de heilige plicht

om hun kinderen in liefde en rechtschapenheid op te voeden, te voorzien in hun stoffelijke en geestelijke behoeften, ze te leren dat ze elkaar moeten liefhebben en helpen, de geboden van God moeten naleven en gezagsgetrouwe burgers behoren te zijn, waar ze zich ook mogen bevinden. De echtgenoten – de moeders en vaders – zullen door God verantwoordelijk worden gehouden voor het nakomen van deze verplichtingen.

HET GEZIN is door God ingesteld. Het huwelijk van man en vrouw is van essentieel belang in zijn eeuwige plan. Kinderen hebben er recht op om binnen het huwelijk geboren te worden, en te worden opgevoed door een vader en een moeder die de huwelijksbelofte met volledige trouw eren. De kans op een gelukkig gezinsleven is het grootst als de leringen van de Heer Jezus Christus eraan ten grondslag liggen. Een geslaagd huwelijk en een hecht gezin worden gegrondvest op en in stand gehouden met de beginselen van geloof, gebed, bekering, vergeving, respect, liefde, mededogen, werk en gezonde ontspanning. Volgens het goddelijk plan behoort de vader zijn gezin met liefde en in rechtschapenheid te presideren. Hij heeft tot taak te voorzien in de behoeften en de bescherming van zijn gezin. De taak van de moeder is op de eerste plaats de zorg voor de kinderen. Vader en moeder hebben de plicht om elkaar als gelijkwaardige partners met deze heilige taken te helpen. Invalideiteit, overlijden of andere omstandigheden kunnen individuele aanpassing noodzakelijk maken. Andere familieleden behoren zonedig steun te verlenen.

WIJ WAARSCHUWEN degenen die het verbond van huwelijksrouw schenden, hun partner of kinderen misbruiken, of hun taken in het gezin niet nakomen, dat zij op een dag aan God rekenschap moeten afleggen. Verder waarschuwen wij ervoor dat het verval van het gezin de rampen voor personen, gemeenschappen en volken tot gevolg zal hebben die de profeten van vroeger en nu voorgezegd hebben.

WIJ DOEN EEN BEROEP op burgers en overheidsdienaren met verantwoordelijkheidsbesef overal ter wereld om maatregelen te bevorderen die erop gericht zijn het gezin als fundamentele eenheid van de maatschappij te handhaven en te versterken.

Deze proclamatie heeft president Gordon B. Hinckley voorgelezen als onderdeel van zijn toespraak, gehouden tijdens de algemene bijeenkomst van de zustershulpvereniging in Salt Lake City (Utah) op 23 september 1995.

SARVA
JESU CHRISTUS
VANDHUBEN
VAKASHE
DARGEN

Leiden: de gelukkige gemeente

J. Paul Jongkees

Wanneer de gemeente Leiden precies is geopend, is in feite niet bekend, althans niet bij de schrijver dezes. Het was een gemeente die voor en tijdens de oorlog een redelijke groei zag met een evenzeer redelijke activiteit van de leden.

Na de oorlog kwam daar echter enige verandering in. Van 1946 tot en met 1950 trad er een zeker verval op, omdat vele leden hun heil zochten in een vlucht naar het centrale Zion, naar Salt Lake City dus; in elk geval naar Amerika, waar velen hoopten een nieuw bestaan op te bouwen. Velen is dat ook wel gelukt, maar ook is het verdrietig om te constateren dat een deel daarvan uiteindelijk geheel van de kerk afdaalde.

Het deel van de gemeente dat achterbleef zag, als gevolg van allerlei omstandigheden, geen kans om de gemeente weer op de been te helpen, met als gevolg dat president Don van Dam, de toenmalige zendingspresident, de gemeente begin 1952 moest sluiten.

In juli 1954 werd ik, omdat ik kort daarvoor in Voorschoten was komen wonen, door president Van Dam geroepen om de gemeente wederom te openen en nieuw leven in te blazen. Dat betekende wel dat ik vanaf de grond moest beginnen, allereerst met het vinden van een zaal. Het lukte op den duur om in de vrijmetselaarsloge één avond in de week, namelijk de dinsdagavond, een zaal los te peuteren. Er was slechts tijd en gelegenheid om één dienst te houden, de avondmaalsdienst, afgewisseld met een zon-

De jonge alleenstaanden hebben het hier uitstekend naar hun zin.

De scouts van de gemeente Leiden.

dagsschooldienst. Dat was wel enigszins een 'one-manshow'. Ik was alles tegelijk, van president tot organist, van bedienaar van het avondmaal tot spreker. Het aantal aanwezigen in de dienst varieerde, na intensief eenmanshuisbezoek, van drie tot twaalf leden. Allengs echter veranderde dit. Er werden zendelingen in de gemeente geplaatst, die met grote ijver begonnen het evangelie wederom in Leiden en omgeving te verkondigen. In de loge werden de Leidenaars vertrouwde gasten en met de huismeester(es) bestond een goede verstandhouding. Dat leidde ertoe dat de gemeente geleidelijk aan meer voet aan de grond kreeg in het gebouw. Dat resulteerde in een dienst op zondag, hetgeen geleidelijk aan weer uitgroeide tot twee diensten. Toen kwamen er meer kamers beschikbaar en kon ook de zondagsschool met verveeenaanvangmaken, alsmede de priesterschap en de ZHV.

Inmiddels stonden de pogingen om grond in Leiden te krijgen niet stil en na twaalf jaar noest zoeken en onderhandelen lukte het om een stuk grond te verkrijgen, waarop uiteindelijk het huidige kerkgebouw verrees. Het aantal leden steeg langzaam maar gestadig en liep in de loop van de jaren tachtig op tot ongeveer tachtig leden. Recentelijk mag de gemeente zich verheugen in een eendrachtelijke samenwerking met de Amerikaanse broeders en zusters die in Voorschoten en Wasse-

naar zijn komen wonen. Dat bracht het gemiddelde aantal leden in de avondmaalsdienst tussen de negentig en honderd.

Momenteel wordt de gemeente Leiden gepresideerd door president Chris H. Kleijweg, met als raadgevers een Nederlander en een Amerikaan, de broeders Prins en Bushman. Hij bekleedt deze positie, nu voor de tweede maal, sedert vele jaren met grote inzet.

De gemeente Leiden is in feite een ware geïntegreerde gemeente geworden. De priesterschap en de hulporganisaties worden alle geleid door een combinatie van Amerikanen en Nederlanders. De meeste organisaties hebben een Nederlandse president en een Amerikaanse raadgever; uitzondering zijn de priesterschap en het jeugdwerk waar een Amerikaan(se) het presidium voert, eveneens met Nederlandse en Amerikaanse raadgevers. Het jeugdwerk was voor de Amerikaanse 'invasie' heel klein geworden, omdat er praktisch geen kinderen in jeugdwerkleeftijd meer waren, maar met een zevental jonge Amerikaanse gezinnen met kinderen is het jeugdwerk nu een grotendeels Amerikaanse aangelegenheid geworden. Ook de jongemannen worden door een Amerikaan geleid. Deze broeder Dinkelman heeft veel ervaring met jonge mensen en zijn krachtsinspanningen hebben dan ook al geleid tot een duidelijkerverhoogde activiteit in deze organisatie.

De diensten worden alle vertaald, de avondmaalsdienst met behulp van hoofdtelefoons. Eenmaal in de maand wordt de avondmaalsdienst in het Engels gehouden en hebben de Nederlanders die geen Engels verstaan de hoofdtelefoons ter beschikking. De samenwerking gaat uitstekend en onze internationale gemeenschap voelt zich gelukkig. Van een nietige, kleine gemeente is Leiden uitgegroeid tot een unit die binnenkort wijk hoopt te worden. De leden danken de Heer in het bijzonder voor zijn goedheid en de bescherming die Hij immer in de gemeente heeft gegeven. «

Ring Antwerpen gestart met data-extractie

E. H. M. Karssen

Eindhoven — Nieuwe bezems geven schoon. Een nieuwe ring en een nieuw programma. In de ring Antwerpen zijn we in april 1995 officieel gestart met het nieuwe data-extractieprogramma.

Veel leden in Nederland zijn bekend met het oude extractieprogramma, namelijk het op kaart zetten van gearcheiverde geboorte-/doopakten, huwelijksakten en overlijdensakten.

Nog niet zo lang geleden is er een heel nieuw systeem begonnen. De gegevens van de akten wordt nu direct in de computer gezet. Die 'data' komen dan op cd-rom beschikbaar voor de leden, die de gegevens met het computerprogramma FamilySearch® kunnen raadplegen. Het zal nog wel even duren voordat alle gegevens op cd-rom staan, want van de vele miljoenen filmrollen die in Salt Lake City liggen opgeslagen, is nu maar 10 procent verwerkt. Dat betekent dat er voor ons werk aan de winkel is.

Enkele maanden geleden is er een brief voorgelezen van het Eerste Presidium. Daarin legde het nadruk op het belang van familiegeschiede-

nis, tempelbezoek en data-extractie. De leden werden aangemoedigd deel te nemen aan de data-extractie. Mocht u dus nog een paar uurtjes over hebben dan kunt u heel goed werk doen met de data-extractie.

In de ring Antwerpen zijn we nu inmiddels enkele maanden verder. Er is veel aandacht besteed aan de opleiding van de hoofden data-extractie. Bijna de helft van alle wijken en gemeenten werken ijverig en enthousiast mee. Tientallen mensen werken thuis en in het kerkgebouw om het werk te klaren. Het resultaat is duizenden verwerkte kaarten, goedgekeurd en op diskette terug naar Amerika.

Op het eerste gezicht misschien geen leuk werk, maar er zit een grote uitdaging in. Het is een prachtige toetsteen om jezelf beter te leren kennen, want het vergt zelfdiscipline en doorzettingsvermogen. De uitspraak dat er een fijne geest van uitgaat, vindt bevestiging in de leden die er aan mee werken. Wij werken hard door, omdat we als doel hebben alle gegevens van het grondgebied van de ring Antwerpen te computeriseren. «

De hoofden dataextractie die in Eindhoven getraind werden door medewerkers van de Genealogical Society of Utah (de beide broeders links vooraan).

Dordrecht op zoek naar

Annelies Prent

Met deze tekst in gedachten hebben de leden van de gemeente Dordrecht een muziekavond in de ruimste zin des woords georganiseerd. Bijna iedereen wilde meedoen. Daarom was er al gauw een avondvullend programma. In samenwerking met het activiteitencomité werd de kapel omgetoverd tot een gezellige 'gehoorzaal'.

Aan het begin van zo'n avond zijn de meeste deelnemers toechen beeft gespannen, maar toen het jeugdwerk de avond opende met het lied 'Houd van elkander' ontspannen de zenuwen zich alras. Het jeugdwerkkoor werd dan ook beloond met een enorm applaus.

Twee (b)engeltjes bleven vervolgens staan om samen nog een duet te zingen. Al gichelend en af en toe wat uit de maat lieten Christy Slingerland en Karola Prent hun vertolking horen van 'De Leeuwenkoning'. Zij werden gevolgd door Kimberley Jackson en Mirjana Risteski die 'Streets of London' van Ralph McTell zongen onder begeleiding van Franca Oostveen, die de gitaar speelde.

En wie nog nooit gehoord had van 'Peter en de wolf' heeft nu een goede indruk gekregen van dit bekende werk van de componist Sergej Prokofjev (1891-1953), uitgebeeld en verteld door Janneke Baas. Alle kinderen waren een al aandacht voor dit acteertalent.

Het programma voor de pauze werd afgesloten met 'De Heer is mijn Herder', gezongen door het Dordtse ZHV-koortje.

Na de pauze konden de aanwezigen genieten van het fluitspel van Fiori Slingerland. Zij speelde achtereenvolgens de sopraan- en alt-blokkfluit. Ook de zendelingen deden mee. Samen met Rianne Schulders en Kimberley Jackson zongen zij dat ze meer op Jezus wilden lijken.

Eén van de talenten die Dordrecht

'Want Mijn ziel schiept behagen in het gezang des harten; ja, het gezang der rechtvaardigen is een gebed tot Mij, en het zal met een zegening op hun hoofd worden beantwoord' (LV 25 : 12).

DE KINDERSTER

96E JAARGANG

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

FEBRUARI 1996

DE MOORD OP DE HOOFDRECHTER

Slechte mensen werden rechters van de Nephieten. Ze bestraften de rechtvaardige mensen, maar niet de slechte mensen. Helaman 7:4–5

Nephi's hart was erg bedroefd toen hij zo'n slechtheid zag bij zijn volk. Helaman 7:6–7

Nephi's tuin lag aan de grote weg naar de voornaamste markt in Zarahemla. Hij ging naar de toren in zijn tuin om te bidden. Helaman 7:10

Mensen die voorbij kwamen over de grote weg hoorden hem bidden. Een grote menigte kwam bij elkaar. Ze vroegen zich af waarom hij zo bedroefd was. Helaman 7:11

Toen Nephi hen zag, vertelde hij hun dat hij bedroefd was vanwege hun slechtheid. Hij zei tegen ze dat ze zich moesten bekeren. Helaman 7:12–14, 17

Hij waarschuwde ze dat ze hun huizen en steden kwijt konden raken, en dat de Heer hun niet zou helpen in de strijd tegen hun vijanden als ze zich niet zouden bekeren. Helaman 7:22

Hij vertelde hun dat ze nog slechter waren dan de Lamanieten, omdat zij (de Nephieten) de geboden wel kenden maar ze niet wilden gehoorzamen. Helaman 7:24

Hij zei dat de Heer de Lamanieten niet zou vernietigen. Maar als de Nephieten zich niet bekeerden, zouden zij volledig worden vernietigd. Helaman 7:23, 28

Enkelen van de slechte rechters waren daar ook. Ze wilden dat het volk Nephi zou grijpen, omdat hij kwaad sprak over hen en hun wetten. Helaman 8:1-4

Sommige mensen waren het met de slechte rechters eens; anderen geloofden Nephi. Ze wisten dat hij een profeet was en de waarheid sprak. Helaman 8:7-9

Nephi zei tegen de mensen dat ze zich van God af hadden gekeerd, en dat ze spoedig zouden worden gestraft als ze zich niet bekeerden. Helaman 8:25-26

Hun vernietiging begon al, zei hij: 'Ziet, uw rechter (...) baadt in zijn bloed; en hij is door zijn broeder vermoord, die de rechterstoel tracht te bezetten.' Helaman 8:27

Vijf mannen uit de menigte renden naar de rechterstoel om te gaan kijken. Ze geloofden niet dat Nephi een profeet van God was. Helaman 9:1-2

Toen ze Seezoram, de hoofdrechtter, in zijn bloed zagen liggen, vielen ze uit vrees ter aarde. Nu wisten ze dat Nephi een profeet was. Helaman 9:6-7

De dienstknechten van Seezoram hadden al ontdekt dat hij vermoord was, en waren naar buiten gerend om het aan de mensen te vertellen. Ze kwamen terug en vonden de vijf mannen die daar lagen. Helaman 9:3-5

De mensen dachten dat de vijf mannen Seezoram hadden vermoord. Helaman 9:8

Ze wierpen de vijf mannen in de gevangenis, en lieten toen door de hele stad bekendmaken dat de hoofdrechtter was vermoord en dat de moordenaars gevangen zaten. Helaman 9:9

De volgende dag gingen de mensen naar de plaats waar de hoofdrecther zou worden begraven. De rechters die in Nephi's tuin waren geweest, vroegen waar de vijf mannen waren. Helaman 9:10-12

De rechters vroegen of ze de mannen die van moord waren beschuldigd, konden zien. Helaman 9:13

De rechters ontdekten dat de vijf mannen dezelfde waren die uit Nephi's tuin naar de rechterstoel waren gerend. Helaman 9:14

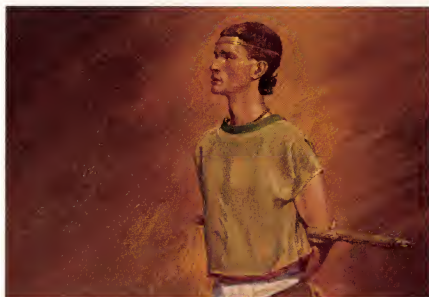
Toen de vijf mannen zeiden dat het precies zo was gebeurd als Nephi had gezegd, beschuldigden de rechters Nephi ervan dat hij iemand naar Seesoram had gestuurd om hem te vermoorden. Helaman 9:15-16

Omdat ze wisten dat Nephi een profeet was, spraken de vijf mannen de rechters tegen. De rechters wilden niet luisteren. Ze lieten Nephi boeien. Helaman 9:18-19

De rechters boden Nephi aan hem geld te geven en het leven te schenken als hij zou zeggen dat hij een plan had gemaakt om de hoofdrecther te doden. Nephi weigerde. Helaman 9:20-21

Hij zei tegen de rechters dat ze zich van hun slechtheid moesten bekeren. Toen vertelde hij hun dat ze naar het huis van Seantum, de broer van Seezoram, moesten gaan.
Helaman 9:22, 26

Nephi zei hun dat ze Seantum moesten vragen of hij en Nephi een plan hadden beraamd om Seezoram te vermoorden, en dat Seantum nee zou zeggen.
Helaman 9:27–28

Nephi zei hun dat ze Seantum dan moesten vragen of hij zijn broer had gedood, dat hij opnieuw nee zou zeggen, maar dat ze bloed zouden vinden op zijn mantel.
Helaman 9:29–31

Nephi zei hun dat Seantum zou beven en zou verbleken, en daarna bekenen dat hij zijn broer had gedood.
Helaman 9:33–35

De rechters gingen naar het huis van Seantum, en alles ging precies zoals Nephi had gezegd. Nephi en de vijf mannen werden vrijgelaten.
Helaman 9:37–38

Toen de mensen bij Nephi vandaan gingen, zeiden sommigen dat hij een profeet was, en anderen dat hij een god was. Hij ging naar huis, en was nog steeds bedroefd om hun slechtheid. Helaman 9:40–41; 10:1–3

VERHAAL

DE VERLOREN RING

Linda Lee Tenney

Toby stond te kijken naar de ring die Jerome hem om zijn middelvinger had gedaan. 'Die zal ons dicht bij elkaar houden terwijl ik op zending ben', had Jerome gezegd, terwijl hij zijn tienjarige broertje glimlachend aankeek.

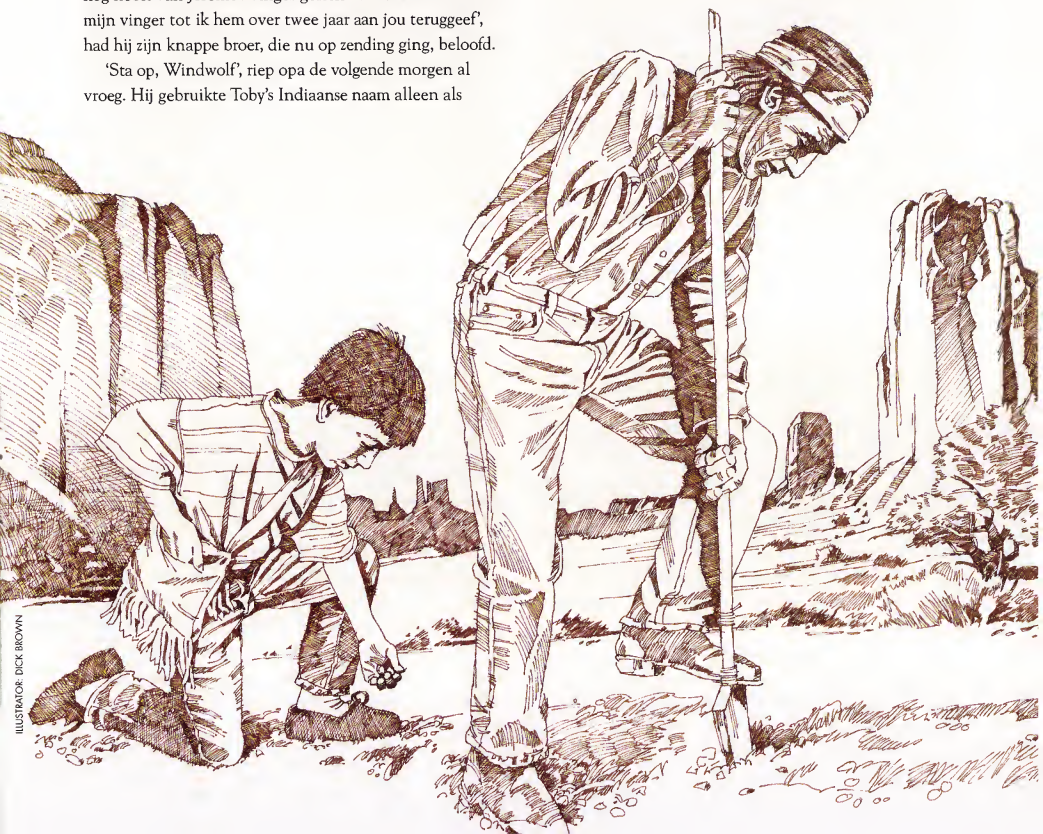
Toby wist hoe bijzonder deze ring voor Jerome was. Hun oudoom had de ring gemaakt en aan hem gegeven toen hij het priesterschap ontving. De buitenkant was van zilver, en hun oudoom had zorgvuldig 'HLD' in blauwgroene letters gegraveerd en die op de ring vastgemaakt. Toby had de ring nog nooit van Jerome's vinger gezien. 'Ik haal hem niet van mijn vinger tot ik hem over twee jaar aan jou teruggeef', had hij zijn knappe broer, die nu op zending ging, beloofd.

'Sta op, Windwolf', riep opa de volgende morgen al vroeg. Hij gebruikte Toby's Indiaanse naam alleen als

hij wilde dat hij opschoot. 'Vandaag moeten we maïs gaan zaaien, en oude Grootvader Zon zal onze rug verbranden als we niet snel beginnen.'

Toby kleedde zich snel aan, at een cracker, dronk een glas melk en haastte zich naar buiten. Hij hielp opa graag met het zaaien van de maïs, en hij wist dat hij, als hij aan het werk bleef, Jerome niet zo zou missen.

Opa groef gaten met de smalle, houten schep die hij zelf had gemaakt. Toby kroop langs de rijen, en liet uit het

leren zakje dat hij om zijn nek droeg in ieder gaatje twee maïskorrels vallen. De zon liet een heldere fonkeling over de zilveren buitenkant van Jerome's ring dansen, zodat Toby af en toe met zijn ogen moest knippen.

Toen alle maïs gezaaid was, keken Toby en opa rond over het grote stuk land, tevreden met hun werk.

Terwijl hij nog op zijn knieën zat, tilde Toby zijn hand op om z'n voorhoofd af te vegen. Nog steeds hijgend zei hij: 'Jerome's ring! Hij is weg!' Hij sprong op en keek opgewonden om zich heen.

Opa legde zijn hand op Toby's schouder. 'Je hebt er niets aan om rond te lopen als een kip zonder kop. Loop jij nu maar eens langs deze rijen en kijk uit naar de ring. Ik zal dat dan ook doen bij de rijen aan die kant.'

Maar ze konden de ring niet vinden.

'Ach, opa, wat kan ik toch doen? De ring betekent zoveel voor Jerome.'

'Er is iemand die weet waar de ring is', zei opa, en knielde op de grond.

Natuurlijk! Onze hemelse Vader wist wel waar de ring was. Hij zou hem helpen vinden. Toby knielde naast zijn wijze opa.

'Nu ben ik er zeker van dat ik hem terug zal vinden', zei Toby. Hij stond op en begon weer langzaam langs elke rij heen en weer te lopen.

Maar de ring was nog steeds niet te vinden.

'Waarom laat mijn hemelse Vader me niet zien waar de ring is?' vroeg Toby ongeduldig. 'Hij weet dat Jerome nu voor Hem werkt.'

'We zullen het vanavond nog eens vragen en morgen nog eens kijken', zei opa.

De volgende morgen zat Toby al op handen en voeten in het veld toen de zon zijn eerste stralen liet zien. Hij kroop langs iedere rij, en zocht wanhopig naar de ring. Opa vond Toby in elkaar gezakt tegen de wigwam.

'Opa, ik heb al zo vaak gebeden, en ik heb op elke centimeter van het maïsveld gezocht. Waarom laat mijn hemelse Vader me dan niet zien waar hij is?'

'Je hemelse Vader weet waar de ring is, Toby. Als Hij wil dat we hem vinden, zal dat gebeuren – maar dan op zijn eigen tijd.'

'Waarom zou Hij niet willen dat ik hem nu vind?'

'Misschien moet je iets anders vinden dan alleen de ring', antwoordde opa.

'Wat moet ik dan nog meer vinden, behalve de ring van Jerome?'

'Dat is iets waar je zelf achter moet komen.'

Soms begrijp ik niets van opa, dacht Toby. Als mijn gebed nu niet meteen wordt verhoord, zal ik de ring voor altijd kwijt zijn.

Maar ze vonden hem ook die dag niet.

Iedere ochtend stond Toby vroeg op en ging hij langzaam en zorgvuldig het maïsveld door, in de hoop dat hij eindelijk de zilveren ring met de blauwgroene letters zou vinden. Maar hij vond niets. Hij was erg ontmoedigd, maar hij bleef zijn hemelse Vader vragen hem te helpen.

'Waarom vast je er niet voor?', stelde zijn goede vriend Vincent voor.

Toby dacht aan de les die zijn jeugdwerklerares over vasten had gegeven, en dat er wonderen kunnen plaatsvinden wanneer vasten en gebed samen worden gebruikt. Hij had gedacht dat vasten alleen maar iets voor volwassenen was. Maar hoe meer hij er nu over nadacht, hoe meer het idee hem beviel.

Het was moeilijk om zonder ontbijt naar school te gaan, en zelfs nog moeilijker toen al zijn vrienden hun lunch tevoorschijn haalden. Maar aan het einde van de schooldag voelde hij zich fijn. Hij vond de ring nog niet toen hij die avond door het maïsveld ging, maar hij vond vrede. Hij voelde zich dicht bij zijn hemelse Vader.

Op een ochtend, een paar weken later, hoorde Toby zijn opa roepen: 'Windwolf, kom gauw!'

Toby rende snel naar buiten, en vroeg zich af wat er mis was. 'Opa, waar ben je?'

'Hier, in het maïsveld.'

'Wat is er? Is er wat mis?'

Opa wees naar een kleine, groene plant die uit de bruine grond omhoog stak.

'Jerome's ring!' Toby viel op zijn handen en knieën om het beter te zien. De lichte, groene maïsstengel was door de zilveren ring heen gegroeid, en had hem zo uit de grond

getild. 'Het is net of die maïsstengel hem aan mij geeft.'

Toby haalde hem voorzichtig van het tere plantje.

Die avond wilde Toby, toen opa in het maïsveld aan het schoffelen was, dichtbij hem zijn. 'Opa, je bent heel erg wijs.'

'Veel jaren geven veel ervaring; veel ervaring maakt iemand wijs.' Opa glimlachte naar Toby.

'Ik denk dat ik nu weet wat ik nog meer moest vinden, behalve Toby's ring.'

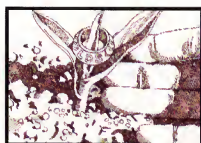
Opa ging zitten en leunde tegen een paaltje van het hek. 'Vertel het me eens', zei hij, terwijl hij Toby gebaarde dat hij naast hem moest gaan zitten.

'Nou, als ik de ring van Jerome meteen had gevonden, had ik nooit zo vaak gebeden als nu. Ik wist dat ik de hulp van mijn hemelse Vader echt nodig had, dus bad ik nu anders dan ik meestal doe. Ik praatte echt met Hem. En toen ik vastte, voelde ik me echt fijn.'

'Wat heb je dus gevonden, mijn kleinzoon?'

'Ik heb de liefde van mijn hemelse Vader voor mij gevonden, opa.'

Toby en opa zeiden allebei een poosje niets. Toen zei opa: 'Morgen moet je je broer maar eens schrijven over zijn eerste bekeerling.' □

OUDERLING NEAL A. MAXWELL

Uit een interview van Rebecca M. Taylor met ouderling Neal A. Maxwell van het Quorum der Twaalf Apostelen

Toen ik nog een tiener was, had mijn zesjarige zusje Carol kinkhoest. Dat was nog de tijd dat er geen antibiotica waren. Ik werkte toen als monteur bij een busstation. Ik kan me herinneren dat ik op een avond, toen mijn werk erop zat, thuis kwam en dat het licht thuis aan was. Ik wist dat dat een slecht teken was.

Toen ik binnenkwam, zag ik Carol op de eetkamertafel liggen. Ze had moeite met ademen en liep blauw aan omdat ze niet genoeg lucht kreeg. Snel lieten we een buurman komen om haar, samen met papa, een zegen te geven. Ik dacht dat ze dood zou gaan, maar ik zag dat ze op weg naar het ziekenhuis in leven bleef door de macht van het priesterschap. Ze bleef daar twee of drie weken, en ik zag nog steeds dat de Heer haar zegnende en ervoor zorgde dat ze beter werd. Die ervaring met de priesterschap

in actie heeft voor altijd een diepe indruk op me gemaakt.

Mijn vader was als bekeerling bij de kerk gekomen, en mijn moeder kwam uit een familie van pioniers. Zo ver terug als ik me kan herinneren waren mijn ouders enthousiast over het evangelie, en ze bleven er hun hele leven enthousiast over. Zo voel ik me ook over het evangelie – en het maakt me nu nog enthousiaster dan ooit tevoren.

Als jongeman hield ik van basketballen. Eén van mijn grootste teleurstellingen was dat ik niet in het schoolteam kon komen. Ik was al vroeg opgehouden met groeien, en ik was waarschijnlijk toch gewoon niet goed genoeg. Het was moeilijk om te zien hoe andere jongens van mijn leeftijd werkelijk uitstekende basketbalspelers werden – niet om wat zij in de sport presteerden, maar om wat mij niet was gelukt.

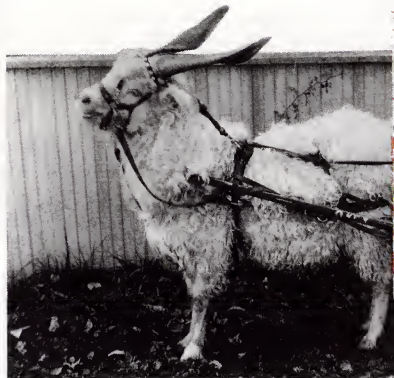
Die teleurstelling dwudde me echter des te sterker in de richting van de wereld van woorden, en dat is mij in de

Ouderling Maxwell als baby

Twaalf maanden oud

Op de bok van een geitekar, vier jaar

loop van de jaren tot zegen geweest. Toentertijd leek het maar een armzalige vervanging voor basketbal, maar wanneer ik terugkijk op mijn leven heeft het duwen in die richting tot gevolg gehad dat ik heel wat kansen heb gekregen die ik anders niet zou hebben gehad.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog, toen ik dienst verrichtte in het leger, werd mij gevraagd om brieven te schrijven aan de vrouwen en ouders van hen die waren gevallen. Men vroeg mij ook brieven te schrijven van erkentelijkheid voor mannen die dapper waren geweest in de strijd. Zo raakte ik dus meer betrokken bij de wereld van woorden.

Later leidde dat bijna vanzelfsprekend tot een zending. Destijds was er nog geen vaste methode waar de zendingen overal ter wereld zich aan hielden, en ik bedacht er één die in mijn zending werd gebruikt.

Onze talenten kunnen zich dus op een zinvolle manier ontwikkelen, zelfs al kunnen we dat op het moment niet zien. Terwijl ik in mijn jeugd liever basketbal had gespeeld, was het uiteindelijk voor mij veel belangrijker dat ik het talent om met woorden om te gaan ontwikkelde. We moeten temidden van onze teleurstellingen op God vertrouwen. Ervaringen die erg moeilijk lijken wanneer we ze meemaken, kunnen een deel vormen van de opleiding die God ons geeft.

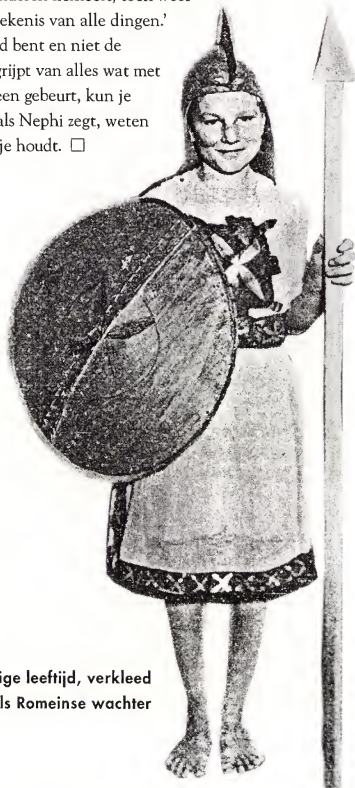
Kinderen, jullie leven in een wereld die misschien wel vol oorlogen is, maar je kunt toch thuis wel vrede hebben. Je leeft misschien wel in een wereld waar haat en geweld zijn, maar er kan toch nog steeds liefde zijn bij jullie thuis. Je kunt weten dat God van je houdt, zelfs al voel je niet

Ouderling en zuster Maxwell

de liefde die je graag van je vrienden zou ontvangen. Hier wordt over gesproken in 1 Nephi 11:17: 'Ik weet dat [God] Zijn kinderen liefheeft; toch weet ik niet de betekenis van alle dingen.'

Als je verward bent en niet de betekenis begrijpt van alles wat mer je of om je heen gebeurt, kun je altijd nog, zoals Nephi zegt, weten dat God van je houdt. □

Op tienjarige leeftijd, verkleed als Romeinse wachter

Op zesjarige leeftijd

MIJN VADER IN DE HEMEL HOUDT VAN MIJ

Karen Ashton

'De Here heeft de aarde geschapen, opdat ze zou worden bewoond; en Hij heeft Zijn kinderen geschapen, opdat zij de aarde zouden bezitten' (1 Nephi 17:36).

Als iemand van wie je heel, heel erg veel houdt, op een lange reis zou gaan, zou je hem een bijzonder cadeau kunnen geven dat hij op reis kan gebruiken. Je zou willen dat het cadeau iets is dat laat zien hoeveel je van hem houdt. Je zou iemand kunnen vragen om je te helpen je bijzondere cadeau klaar te maken.

Als je je bijzondere cadeau had klaargemaakt en de persoon van wie je hield niet eens de tijd nam om er naar te kijken, zou je je waarschijnlijk verdrietig voelen. Als hij niet eens 'dankjewel' zei voor het cadeau, zou je kunnen denken dat hij het niet mooi vond.

Je Vader in de hemel houdt van je. Je woonde bij Hem, voordat je naar de aarde kwam. Het was een onderdeel van zijn plan dat je een tijd bij Hem weg zou gaan om een lichaam te ontvangen, het evangelie te horen en te aanvaarden en op een dag bij Hem terug te komen. Omdat Hij wilde dat je een prachtige plek zou hebben om te wonen terwijl je weg was, maakte Hij het plan om een aarde te scheppen die gevuld is met mooie cadeaus, zoals zonlicht, lucht, water, bomen, bloemen, dieren, zonsondergangen en regenbogen. Hij koos Jezus als de Schepper van de aarde. Jezus volgde de opdrachten van onze hemelse Vader precies, en maakte een aarde die gevuld is met cadeaus van schoonheid en liefde voor jou.

Je kunt de cadeaus van je hemelse Vader overal om je heen zien. Neem eens de tijd om 's avonds naar de sterren te kijken, haal eens diep adem in de frisse lucht, houd eens een jong hondje vast, luister naar de zingende vogels, ruik aan een bloem, maak een sneeuwbal, voel de regen op je gezicht, loop met de wind mee, spring op een stapel bladeren, kijk naar de zee, spetter in een plas regen, rol eens van een heuvel af. Als je al die cadeaus ziet en ervan geniet, en beseft dat je hemelse Vader jou die heeft gegeven omdat Hij van je houdt, neem dan de tijd om Hem ervoor te bedanken.

Ideeën voor de participatieperiode

1. *Bespreek de enorme verscheidenheid van Gods scheppingen met de kinderen. Geef elke klas een stuk papier en een potlood. Noem een onderwerp, bijvoorbeeld bloemen, vogels, vruchten of bomen. Laat de kinderen zoveel namen opschrijven als ze bij een onderwerp kunnen bedenken. Laat iemand uit elke klas de lijst van die klas voorlezen.*

2. *Laat plaatjes zien van verschillende bloemen en groenten die uit zaad groeien. Bespreek met de kinderen het wonder van een zaadje dat uitgroeit tot een plant die weer nieuwe zaadjes draagt (zie Abraham 4:11–12). Leg op een tafel wat zaadjes die de kinderen kunnen herkennen, zoals van een watermeloen, zonnebloem, erwt, boon, maïs, perzik en sinaasappel. Geef de zaadjes een nummer en geef elk kind een potlood en papier. Laat ze bepalen welke bloem of groente uit welk zaadje groeit. Leg de kinderen uit dat ons geloof in Jezus Christus en onze hemelse Vader als een zaadje is, dat kan groeien (zie Alma 32:28).*

3. *Bespreek hoe verschillende gebieden in de wereld van elkaar verschillen in klimaat, hoeveelheid water en hoogte. Spreek over de verscheidenheid aan landschappen die de Heer hier heeft gemaakt zodat wij ervan kunnen genieten, zoals bergen, heuvels, rivieren, meren, zeeën en woestijnen. Leg uit dat onze hemelse Vader en Jezus al die prachtige plaatsen gemaakt hebben omdat ze van ons houden. Laat een kaart zien, en plaatjes van kinderen uit verschillende delen van de wereld. Laat de jeugdwerk kinderen raden waar ieder kind woont, door te luisteren naar de aanwijzingen over de gesteldheid van zijn land. Bijvoorbeeld: (1) Mijn naam is Hans Jansen. Ik woon onder de zeespiegel in een streek die bekend staat om de tulpen die er groeien. Er zijn veel sloten die water door mijn land laten lopen. Ik ben in veel andere landen van Europa op vakantie geweest, omdat ze zo dichtbij zijn. Ik woon in een stad die Amsterdam heet. In welk land woon ik? (Nederland) (2) Mijn naam is Mikel Ramírez. Ik woon in een erg grote stad op het westelijk halfrond. Mijn land heeft veel prachtige stranden omdat het in het westen aan de Stille Oceaan ligt en in het oosten aan de Golf van Mexico. De naam van mijn land en van de stad waar ik woon zijn hetzelfde. Waar woon ik? (Mexico-Stad in Mexico) □*

Aanwijzingen

Als je je eigen aarde-mobile wilt maken, haal dan deze bladzijde eruit en plak hem op een stuk stevig papier. De buitenste kring met sterren stelt de ruimte voor. De middelste kring stelt de lucht met wolken voor, die de aarde omgeeft. De middelste kring is de aarde. Kleur de tekeningen. Prik

met de punt van je schaar een klein gaatje aan het uiteinde van elke zwarte lijn, knip dan langs de dikke zwarte lijnen. Vouw het papier zo dat het rechte hoeken vormt langs de stippellijnen. Prik een gaatje bij A, trek er een lang stuk draad doorheen en knoop de uiteinden aan elkaar. Zoek een mooie plek om je aarde-mobile op te hangen.

VOOR KLEINE VRIENDEN

JANTJES TOESPRAAK

Ann Wing

Toen Jantjes moeder hem af kwam halen bij zijn jeugdwerkklas, was Jantje erg opgewonden.

'Volgende week zondag houd ik een toespraak in het jeugdwerk.'

'Dat is prachtig', zei moeder.

'Vraag papa maar om je te helpen.'

Terwijl moeder het eten klaarmaakte, dacht papa samen met Jantje na over wat hij moest zeggen. Die avond hielp moeder hem de woorden te oefenen.

Maandags oefende Jantje tijdens het schommelen. Dinsdags oefende hij terwijl hij zand uit een bergje in zijn kiepauto schepte.

Hij oefende zelfs voor de spiegel, 's avonds voor hij naar bed ging.

Later die week hield hij de toespraak voor zijn beste vriend, opa Sterkenburg.

'Een goede toespraak', zei opa tegen hem.

Jantje's zus Anne luisterde naar zijn toespraak, terwijl ze krullen maakte in haar haar. 'Goed gedaan', zei ze.

Zaterdags hield Jantje zijn toespraak voor de hond, die in de zon lag te slapen. *Nu weet ik elk woord, dacht Jantje. Ik ben klaar om morgen mijn toespraak te houden.*

's Morgens deed Jantje zijn blauwe broek en zijn witte overhemd aan, en zijn rode strikje en zijn blauwe jasje. In het jeugdwerk zat hij op een stoel achter het spreekgestoelte,

en luisterde naar het gebed en het lezen uit de Schriften.

Zuster Dolman zei: 'Nu gaat Jantje zijn toespraak houden.'

Jantje stond bij het spreekgestoelte. Zijn papa en mama zaten achterin de klas en keken hem bemoedigend aan. Alle andere kinderen keken hem aan. Toen gebeurde er iets: toen Jantje begon te praten, kwam er niets uit zijn mond! Hij probeerde na te denken, maar alles wat hij kon bedenken was dat hij zijn toespraak vergeten was.

Toen zag hij papa bij zich komen. Papa ging naast hem op zijn knieën zitten, legde zijn arm om hem heen en vertelde hem wat de eerste woorden van zijn toespraak waren. Jantje begon zich de rest van zijn toespraak ook

weer te herinneren. Met papa's arm stevig om hem heen zei Jantje ieder woord.

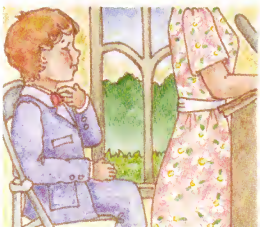
Na de participatieperiode zeiden een heleboel mensen tegen hem dat hij een goede toespraak had gehouden. Jantje voelde zich fijn. Hij had zelf erg zijn best gedaan, en met papa's hulp had Jantje zijn eerste toespraak gehouden.

Toen ze uit de kerk kwamen pakte Jantje papa's hand. 'Dank je dat je me hebt geholpen,' zei hij.

Papa hield zijn hand stevig vast. 'Weet je, Jantje, als ik vastzit vraag ik mijn Vader om me te helpen. Ik kan altijd op zijn hulp rekenen. Weet je over wie ik het heb?'

Jantje glimlachte. 'Onze hemelse Vader.'

'Dat klopt, jongen. Onze hemelse Vader zal altijd klaarstaan om je te helpen.' □

DE KNIKKERKEVER

Je hebt een vel papier nodig en een schaar, plakband, een potlood, kleurpotloden en een knikker.

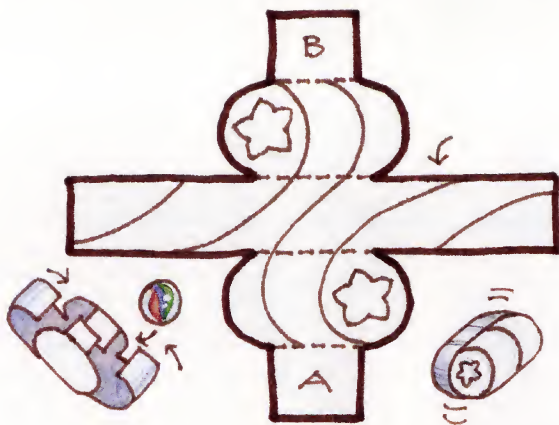
1. Trek de vorm over op een blad papier. Kleur de tekening en knip hem uit.

2. Vouw hem bij de stippellijnen. Leg randje A op randje B en plak ze aan elkaar.

3. Rol de uiteinden van de middelste strook om beurten om een potlood, zodat ze een beetje gaan krullen. Plak een uiteinde van de strook op randje A.

4. Doe een knikker in de kever, plak dan het ene uiteinde van de middelste strook aan het andere.

5. Zet de kever op een vlak, schuin oppervlak, dan zal hij naar de grond waggelen. Om het nog leuker te maken kun je meer dan één kever maken, en ze van het schuine vlak af laten racen.

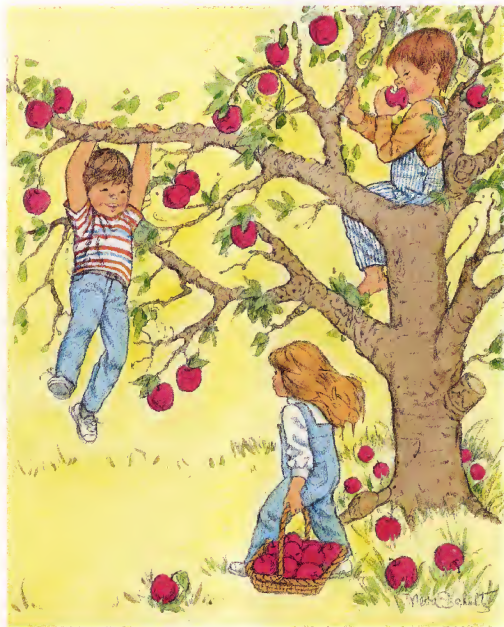
ZOEKPLAATJE

Neva Schultz

Zoek de pet, de dolfin, de trommel, de eend, het nijlpaard, de kolibrie, de jachthoorn, het poesje, het hangslot, de papegaaï, de verfkwas en het zeepaardje die in de boomgaard verstopt zitten.

Op de omslag:

Hoeveel dieren herken je in dit schilderij? De kunstenaar heeft het schilderij deze naam gegeven: *God zeide: Dat de aarde voortbrengte levende wezens* [zie Genesis 1:20-25].

ar verborgen talenten

'In onze wereld zijn er grote sterren gerezen op het gebied van muziek, toneel, literatuur, beeldhouwkunst, schilderkunst, wetenschappen en alle andere talenten waarin men maar kan uitblinken. Jarenlang al heb ik een visioen waarin de leden van de kerk hun nu al uitmuntende eigenschappen sterk doen toenemen, totdat de ogen van de gehele wereld op ons gericht zullen zijn.'

President Spencer W. Kimball

rijk is, is Kenneth Vernes. Hij bespeelde het orgel voor ons, waarna br. Schulders sr. ons over het leven van Beethoven vertelde en ons wat van diens werken liet horen. Het was verbazingwekkend om te horen dat Beethoven zijn beste symfonieën heeft geschreven toen hij doof was. Hij gebruikte zijn talent ondanks tegenslag. Dat is iets om in gedachten te houden.

Broeder Arie Batenburg, die deel uitmaakt van het Kamerkoor Rotterdam, liet ons een bandopname horen van dat koor. Hij werd gevolgd door zijn echtgenote, Riet Batenburg, die gedeelten van een cd liet horen met Japanse kinderliedjes, die door een ander lid van het Kamerkoor Rotterdam, mevrouw Kiyomi Claringpold-Chiwaki, waren opgenomen.

Te gast hadden we de heer Jacques Melcherts, eveneens lid van het Kamerkoor Rotterdam, die enkele gospelsongs ten gehore bracht.

De avond werd beëindigd met de samenzang 'Als er liefde heerst'.

De gemeente Dordrecht is misschien niet zo groot, maar talenten en talenten in spe, zowel groot als klein, waren er deze avond in overvloed. En dat de Heer behagen scheidt in het gezang des harten, werd door een ieder ervaren, want men ging opgebouwd en met muziek in zijn hart terug naar huis. «

'Schilderen zit mij in het bloed'

Franca Oostveen-Vernes, sinds kort lid van de gemeente Zeist, is een van de kunstenaars van wie in de maanden november en december 1995 aquarellen zijn geëxposeerd in het Eneco-gebouw in Dordrecht.

'Vorig jaar werd ik op Valentijnsdag door mijn vader gebeld. Hij vertelde me dat ik diezelfde avond kon starten bij een aquarelclub. 's Avonds ben ik direct na mijn werk in de auto gestapt en naar het cursusadres toegerezen. De cursusleider zag meteen dat ik aanleg had voor aquarelleren. Vanaf dat moment ben ik mij dan ook serieus gaan voorbereiden op de expositie. Natuurlijk was dat niet mijn eerste kennismaking met de schilderkunst. Als kind had ik altijd het verlangen om mooie dingen te maken. Mijn hele leven al heb ik mijn gevoelens creatief willen uiten. Ik vond het schitterend om te mogen etaleren bij mijn moeder in de banketbakkerij. Uren kon ik soms naar een kleine potloodtekening van een herdershond kijken die bij mijn oma op het dressoir stond. Die tekening vond ik zo mooi, ik vond er altijd inspiratie in. Vooral omdat die gemaakt was door mijn opa. Ze was het enige tastbare bewijs dat ik iets van hem geërfd had. Ik heb hem immers nooit

gekend. Mijn oma en anderen hebben mij altijd in het tekenen gestimuleerd. Ik tekende en schilderde dat het een lieve lust was. Het zit mij als het ware in het bloed. Maar die aanleg moest natuurlijk wel ontwikkeld worden. En dat betekent oefenen, experimenteren én bidden! Als we op de club een onderwerp krijgen voor een werkstuk ga ik altijd eerst in gebed om hulp te vragen, want ik wil graag de juiste sfeer uitdrukken in het schilderij. Dan begin ik over het werkstuk na te denken. Op het moment van inspiratie zie ik in gedachten het werkstuk voor me. Daarna begin ik uit de losse hand te tekenen of te schilderen. Zo heb ik een keer Maria, Jozef en het Kindje Jezus getekend. Ik heb daar lang over nagedacht. Ik wilde zo graag verschillende gevoelens overbrengen in het gezicht en de ogen van Maria. Niet alleen de warmte en liefde, maar ook de pijn die zij gevoeld moet hebben.

Het spannende van aquarellen is het effect van de toegepaste technieken. De verf is buitengewoon speels en eigenwijs. Het gaat zijn eigen weg. Dat is voor mij een uitdaging. Je moet het gewoon durven. Onze hemelse Vader toont ons zijn liefde door ons talenten te geven. Als we die talenten ontwikkelen, kan ons dat veel vreugde geven. En met die ontwikkelde talenten kunnen we anderen, en ook onszelf, sterker en gelukkiger maken. En dat probeer ik te doen door middel van mijn werkstukken.' «

Franca Oostveen bij een van haar aquarellen.

Korenfestival in Apeldoorn

Ik geloof dat zich in de kelen van de trouwe heiligen van vandaag en morgen superieure kwaliteiten bevinden waarmee zij, indien goed getraind, beroemde zangers en zangeressen kunnen evenaren of overtreffen.

President Spencer W. Kimball

D. van der Spek

Zaterdag 11 november 1995 was het eindelijk zover. Na maanden van voorbereiding konden dirigenten en koorleden eindelijk laten horen waartoe zij vocaal in staat waren.

Voor het festival hadden zich vijf koren ingeschreven: Apeldoorn, Leeuwarden/Heerenveen, Arnhem/Nijmegen, Hengelo/Almelo en Amersfoort.

Apeldoorn trad als eerste op. De lofzang die het bracht klonk veelbelovend. Het was dan ook jammer dat het bij deze ene lofzang is gebleven.

Leeuwarden/Heerenveen deed duidelijk zijn best om iets neer te zetten en slaagden daar ook in. Tijdens de uitvoering verhief een baby van een van de aanwezige families zijn stem, overigens zonder mededinging, om aan te geven dat een stem niet vroeg genoeg geoefend kan worden.

Het optreden van Arnhem/Nijmegen zal ons nog lang in de oren klinken. Het koor werd begeleid door een goede pianist en had ook nog een tamboerijn ter beschikking. Almelo/Hengelo had in de voorbereiding veel tegenslag gekend, omstandigheden noemde de dirigent het, maar liet toch een goede indruk achter, wat later in de jurering tot uitdrukking kwam.

Het wijkkoor van Amersfoort, het grootste aanwezige koor, sloot de rij voor de pauze.

Na de pauze was het ringkoor te horen, eveneens een daverend geheel.

De winnaar van dit koorfestival is uiteindelijk Amersfoort geworden,

De winnaars van het festival: wijk Amersfoort.

Het koor van de ring Apeldoorn in actie.

met Almelo/Hengelo als een goede tweede. Leeuwarden werd derde, Arnhem/Nijmegen vierde. Apeldoorn werd vijfde en laatste. Dat viel vooral te wijten aan het missen

van de verplichte stukken, heel jammer.

De avond was heel opbouwend en toonde aan dat er veel muzikaal talent in de ring Apeldoorn is. «

De tempelstaf heeft na het ter perse gaan van *De Ster* van december nog twee wijzigingen aangebracht in het tempelschema van dit jaar. Het betreft de toewijzing van de eerste week van de ring Den Haag (aanvankelijk week 10 nu week 9) en de laatste week van de ring Rotterdam (aanvankelijk week 49 nu week 50). Voor alle duidelijkheid plaatsen we het schema in zijn geheel nogmaals.

*In het overzicht staan de ringen in hoofdletters (ANTWERPEN) vermeld
en de zendingsgebieden in kleine letters (Parijs).*

Januari

wk 1. 02-06 MÜNCHEN/HANNOVER
wk 2. 09-13 DÜSSELDORF
wk 3. 16-20 WENEN
wk 4. 23-27 ROTTERDAM
wk 5. 30-

Februari

03 DORTMUND
wk 6. 06-10 ANTWERPEN
wk 7. 13-17 NEUMÜNSTER
wk 8. 20-24 APELDOORN
wk 9. 27-

Maart

02 DEN HAAG
wk 10. 05-09 PARIJS-OOST
wk 11. 12-16 HAMBURG
wk 12. 19-23 PARIJS
wk 13. 25-28 GESLOTEN
29-30 PRIESTERSCHAPSDAGEN

April

wk 14. 02-06 NÜRNBERG
wk 15. 09-13 STUTTGART
wk 16. 16-20 Parijs
wk 17. 23-27 BRUSSEL/Brussel
wk 18. 30-

Mei

04 WENEN
wk 19. 07-11 MANNHEIM
wk 20. 14-18 PARIJS-OOST
wk 21. 21-25 STUTTGART
wk 22. 28-

Juni

01 DEN HAAG
wk 23. 04 GESLOTEN
wk 24. 15 GESLOTEN
wk 25. 18-22 MÜNCHEN
wk 26. 25-29 HANNOVER

Juli

wk 27. 02-06 BRUSSEL/Brussel
wk 28. 09-13 PARIJS
wk 29. 16-20 APELDOORN
wk 30. 23-27 HAMBURG
wk 31. 30-

Augustus

03 NEUMÜNSTER
wk 32. 06-10 Parijs
wk 33. 13-17 DÜSSELDORF
wk 34. 20-24 MÜNCHEN
wk 35. 27-31 ANTWERPEN

September

wk 36. 03-07 ROTTERDAM
wk 37. 10-14 DORTMUND
wk 38. 17-21 MANNHEIM
wk 39. 24-28 HANNOVER

Oktober

wk 40. 01-05 STUTTGART
wk 41. 08-12 HAMBURG
wk 42. 15-19 PARIJS
wk 43. 22-26 WENEN
wk 44. 29-

November

02 BRUSSEL/Brussel
wk 45. 05-09 NEUMÜNSTER
wk 46. 12-16 PARIJS-OOST
wk 47. 19-23 DEN HAAG
wk 48. 26-30 APELDOORN

December

wk 49. 03-07 HANNOVER/MÜNCHEN
wk 50. 10-14 ROTTERDAM
wk 51. 17-21 NÜRNBERG
wk 52. 01 GESLOTEN

Zendelingenpagina's

Deze maand besteden we aandacht aan twee zendelingenzusters, namelijk Inge Baetens uit de gemeente Sint-Niklaas, die een zending heeft vervuld in het zendingsgebied Nederland, en Dimitri Mooy uit de gemeente Emmen, die momenteel op zending is in het zendingsgebied Philadelphia.

Dimitri Mooy

Op 23 augustus 1994 ben ik op het vliegtuig gestapt. Maar het ook net zo goed de space shuttle kunnen zijn, want in het begin had ik het gevoel dat ik op een andere planeet was beland.

Na drie weken opleidingsinstituut in Provo (Utah), stapte ik weer op een vliegtuig dat me ditmaal naar Pennsylvania bracht, waar ik een zending ging vervullen in het zendingsgebied Philadelphia. Pennsylvania ligt in het oosten van de Verenigde Staten. In de winter is het er kouder dan in Nederland. In de zomer is het er warmer dan in Nederland en dat ligt aan de luchtvochtigheid, of omdat ik niet in korte broek kan lopen.

Het zendingsgebied bestreek in het begin van mijn zending delen van vier staten. Een gedeelte van Pennsylvania, ongeveer de helft van New Jersey, heel Delaware en een stukje Maryland. Maar in juli 1995 heeft New Jersey een eigen zendingsgebied gekregen.

Doordat het zo'n groot zendingsgebied is, is er grote variatie in landschap en mentaliteit.

En dus ook in de manier van zendingswerk doen. We hebben hier de zogenaamde Pennsylvania Dutch, die zich in levensstijl hebben afgezonderd van de maatschappij, de metropool Philadelphia, het platteland van Delaware, en een aantal universiteiten, waar zendelingen werkzaam zijn op de campus.

De kerk hier is eigenlijk het tegenovergestelde van de kerk in Nederland. In de steden zijn er kleine gemeenten, op het platteland grote wijken van ongeveer 200 leden. Op het moment ben ik werkzaam in Allentown, in het noordelijkste punt-

je van ons zendingsgebied. Ze hebben hier in de wijk een maaltijdcoördinatrice. Zij belt de leden op om te vragen of de zendelingen bij hen kunnen komen eten. We hebben hier dus elke avond een goede maaltijd en de mogelijkheid om met de leden samen te werken.

Mijn zending is een ervaring die ik nergens anders zou kunnen krijgen en waar ik heel veel van leer. Zeker de vijf maanden in Philadelphia hebben me geleerd dat niet iedereen het zo makkelijk heeft als ik het heb gehad, en dat het niet vanzelfsprekend is dat je naar school gaat, te eten hebt, een dak boven je hoofd hebt of zelfs ouders hebt.

Philadelphia heeft ook historische gebouwen. Zo is er Independence Hall, waar de Onafhankelijkheidsverklaring van de VS is ondertekend, het huis van Benjamin Franklin, Liberty Bell en het Art Museum, waarvan Sylvester Stallone de trap treden oprent in de film Rocky.

Het gaat hier allemaal net even anders als in Nederland en dat maakt het een andere wereld. Voor mij is het goed dat ik hier op zending ben en dat ik hier het leven van mensen op een goede manier kan veranderen. Ik weet dat onze hemelse Vader al zijn kinderen kent en van ze houdt. Het probleem is dat er nog te veel mensen zijn die dat niet weten. «

Ouderling Mooy (m) met de ouderlingen Theakston en Hall.

Zuster Inge Baetens op een gezellig pleintje in Amersfoort.

Inge Baetens

Mijn zending begon op 21 juli 1994. Een bijzondere dag voor iemand uit België. Het is namelijk de nationale feestdag waarmee we onze onafhankelijkheid van Nederland vieren. Juist op deze dag begon voor een Belgische zusterzending een geweldige zending naar ... Nederland.

Vanaf het moment dat ik besloot om op zending te gaan, had ik tot onze hemelse Vader gebeden om me te zenden naar een plaats waar ik hard zou kunnen werken. Wist ik veel dat dat volgens Hem Nederland was. Maar nu ik erop terugkijk, besef ik hoezeer Hij gelijk had. In Nederland zijn veel mensen die klaar zijn om naar het evangelie te luisteren. Ik heb het voorrecht gehad om zeven maanden in de wijk Rotterdam-Zuid (nu opgesplitst in de wijk Rotterdam 2 en de gemeente Spijkenisse) te dienen, vier maanden in de wijk Amsterdam, en vier maanden in Amersfoort, en een maand in Den Haag-Scheveningen.

In elk van die steden hebben ik iets waardevols geleerd.

In Rotterdam maakte ik kennis met het zendingswerk. Voor mijn zending had ik er geen idee van wat zendingswerk inhield. In die havenstad leerde ik hard werken. In Amsterdam kreeg ik de kans om te leren mij door de Geest te laten leiden naar de mensen die God had uitgekozen. In Amersfoort leerde ik met geloof een stap in het duister te zetten en al mijn hoop en vertrouwen op de Heer te stellen. En in Den Haag heb ik geleerd van de leden te houden, saamhorigheid onder de leden is zo belangrijk.

In Rotterdam, Amsterdam en Den Haag wonen tientallen verschillende nationaliteiten, waardoor je soms vergeet dat je zo dicht bij huis een zending vervult. Daar ik de kans kreeg om mensen uit Afrika, Zuid-Amerika, Azië, het Midden-Oosten en Oost-Europa in het herstelde evangelie te onderwijzen, leerde ik dat we allen kinderen van dezelfde God zijn. Zijn doel is de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de

mensen tot stand te brengen. En om dit te volbrengen, brengt Hij degene die voorbereid zijn, vanuit hun geboorteland naar een land waar het eeuwige evangelie wordt verkondigd en de verordeningen door de priesterschap kunnen worden verricht. Maar wat ik vooral ben gaan beseffen, is dat een zending ook voor jezelf een grote leerschool kan zijn. Deze tijd is de kans om je door de Heer te laten slijpen van een ruwe steen tot een schitterende edelsteen. Hij heeft me nederiger gemaakt en meer geduld geleerd. Hij heeft me leren geloof oefenen en leren communiceren met Hem.

Waar ik vooral dankbaar voor ben, is mijn getuigenis, dat tijdens mijn zending sterker is geworden, meer dan ik ooit voor mogelijk had gehouden. Ik weet dat dit het werk van de Heer is. Ik ben dankbaar voor de leiding van de Heilige Geest in ons leven. En om eerlijk te zijn, ben ik verliefd geworden op Nederland en ben ik gaan houden van de mensen daar. Het was niet eenvoudig om afscheid te nemen. «

Engeland / Wales

Renate Bijkerk

England Bristol Mission,
Southfield House, 2 Southfield Road,
Westbury-on-Trym, Bristol,
BS9 3BH, Engeland

Iowah Munters

England London South Mission,
484 London Road, Mitcham, Surrey,
CR4 4ED, Engeland

Ché Pattlasina/

Geoffrey Uyleman

England Leeds Mission,
Technocentre, Station Road,
Horsforth, Leeds, Yorkshire,
LS18 5BJ, Engeland

Natasja Claessens /Barry ten Have

/William Croesse

England Manchester Mission,
Paul House, Stockport Road,
Timperley, Altrincham, Cheshire, WA15
7UP, Engeland

Lieven Kempnaers

England Birmingham Mission,
185 Penns Lane, Sutton Coldfield, West
Midlands, B76 8JU, Engeland

Onne de Jonge

England London Mission,
64/68 Exhibition Road, South Kensington,
London SW7 2PA,
Engeland

Bulgarije

Joseph en Else Dezaire

Sofia Bulgaria Mission,
Boul. Tsar Boris III 94,
1612 Sofia, Bulgarije

Schotland

Micha de Jong/Christa De Vylder/

Mirjam Eekelschoot

Scotland Edinburgh Mission,
'Boroughfield', 32 Colinton Rd.,
Edinburgh, EH10 5DG, Schotland

Verenigde Staten

Dimitri Mooij

Pennsylvania Philadelphia Mission,
300 W. State Street, Suite 107,
Media, Pennsylvania 19063, USA

Jeroen Bulder

California Roseville Mission
8331 Sierra College Blvd., Suite 208,
Roseville, California 95661, USA

Sander van Damme

Arizona Tucson Mission
1840 East River Rd., Suite 102,
Tucson, Arizona 85718, USA

Inge Pardaen

Historic Temple Square Mission
P.O. Box 112110, Salt Lake City, Utah 84147-
2110, USA

Canada

Spencer Hulleman

Canada Calgary Mission,
6940 Fisher Rd. S.E., #122,
Calgary, Alberta T2H 0W3,
Canada

Kurt Okhuijzen

Canada Toronto West Mission
338 Queen Street East, Suite 214
Brampton, Ontario
Canada

Nederland

Antony den Dulk

Zendingsgebied Amsterdam,
Noordse Bosje 16,
NL-1211 BG Hilversum

West-Indië

Henny Aroeman

Zendingsgebied West-Indië,
Cartliegh House, suite 3,
Golf Club Road, Christ Church,
Barbados, West-Indië
Andy Rulter
Albergastraat 10,
Paramaribo, Suriname

Duitsland

Anneke van Til/Antje Pen-Kerkhoven

Frankfurt-tempel,
Talstrasse 10,
D-61381 Friedrichsdorf

Anton en Annie van Dam/

Jan en Willy de Bruijn

Talstrasse 64, D-61381 Friedrichsdorf

Cornelis en Rineke de Bruijn/ Romy Mooy/

Hubertina van Schaik

Taunusstrasse 17, D-61381 Friedrichsdorf

Dan van de Wetering

Deutschland-Mission Frankfurt,
Arndtstrasse 18, D-60325 Frankfurt

Griekenland

Bob De Blicq/Anna Knight/ Askold Meisner/David Muntinga

Zendingsgebied Athene,
Papadiamanti Straat 4,
Paleo Psychiko 15452,
Athene, Griekenland

Ga je op zending?

*Stuur ons dan je naam, zendingsgebied, uit welke wijk of gemeente je komt, wanneer je zending begint, naar welk opleidingsinstituut je gaat - en vooral: een goede pasfoto!
Ons adres staat helemaal voorin De Ster.*

IS ER IETS VERKEERDS AAN HET KIJKEN NAAR SOAPS OP DE TV?

Mijn vriendin en ik kijken dagelijks naar een soap. Verscheidene jeugdleiders hebben ons afgeraden om naar dergelijke programma's te kijken. Is er werkelijk iets verkeers aan?

De antwoorden gelden als leidraad en niet als officiële uitspraak aangaande de leerstellingen van de kerk.

ONS ANTWOORD

Het lijkt misschien of regelmatig naar een tv-programma kijken een onschuldig vermaak is, maar onze houding en gedrag kunnen daardoor negatief beïnvloed worden.

Vraag jezelf bijvoorbeeld eens af: Hebben de personen in de soaps dezelfde waarden als ik? Ben ik het eens met de keuzen die zij doen? Komen er in het verhaal mensen voor die in de wereld het goede, verheffende kiezen?

President Gordon B. Hinckley heeft gezegd: 'Je kunt je niet veroorloven dingen te doen die niet overeenkomen met de voorschriften, leringen en beginselen die de God van de hemel heeft vastgelegd vanwege zijn liefde voor jou en omdat Hij wil dat jouw leven rijk, vol en zinvol zal zijn' (*De Ster*, september 1995, blz. 6).

De leiders en ouders in de kerk maken zich zorgen dat voortdurend blootgesteld worden aan de slechte denkbeelden en wereldse gedragsvoorbeelden, die veel amusementsvormen van deze tijd voorstaan, een slechte invloed zal hebben op je inzicht in wat goed en rein is. Als verweer zal je

misschien stellen dat je begrip van goed en slecht sterk genoeg is om die aanvallen op je geestelijke instelling te weerstaan. Maar doe de volgende toets maar eens:

Denk eens aan de tijd dat je voor het eerst het desbetreffende programma bekeek. Kwam er iets in voor dat je schokkend vond? Denk er maar eens over na, dan kom je tot de conclusie dat je dat programma nu niet meer schokkend vindt. Deskundigen noemen dat ongevoelig gemaakt worden. Alice Pagana uit de gemeente Catania in het zendingsgebied Catania (Italië) schrijft daarover: 'De regelmatige kijker wordt ongevoelig voor het kwaad

in soaps. De onzedelijkheid die aanvankelijk slechts beperkt te zien is, wordt uiteindelijk een hoop leugens, overspel en zelfs moord. Bovendien beweren sommige figuren uit soaps dat zij het slachtoffer van hun omstandigheden zijn en dat zij niet verantwoordelijk zijn voor hun onzedelijk gedrag. Dat staat recht tegenover de lering van de Heer dat wij verantwoordelijk zijn voor onze eigen daden.'

Iets anders slechts aan soaps is dat ze verslavend zijn. Of met andere woorden: deel je je leven zo in dat je naar een bepaald programma kunt kijken? Kun je er een dag, een week of een maand lang niet naar kijken? Iets onbe-

duidends als een tv-programma behoort je niet zo in z'n macht te hebben.

Om je werkelijk te laten inzien welke uitwerking een *soap* op je heeft, dagen we je uit om er een maand lang niet naar te kijken. Dat is aanvankelijk best moeilijk, maar we vermoeden dat je aan het eind van de maand een gevoel van vrijheid en misschien zelfs van opluchting zult hebben.

President Hinckley heeft gezegd: 'Je kunt je (...) niet veroorloven je tijd te verdoen met urenlang kijken naar de hoofdzakelijk lichtzinnige en schadelijke programma's die op de televisie te zien zijn. Je hebt betere dingen te doen' (*De Ster*, september 1995, blz. 6).

ANTWOORDEN VAN LEZERS

Veel figuren in *soaps* zijn helden in hun eigen schijnwereld, en ze kunnen een ongezonde invloed hebben op het leven van de kijkers.

Maar wij, als heiligen der laatste dagen, hebben de wereld van de *soap* niet nodig. Wij hebben de invloed van de Geest nodig om ons te leiden in veel zinvolle evangelie-activiteiten: schriftstudie, seminarie en instituut, sport, jeugdactiviteiten, zondagsschool, dienstbetoonprojecten, kerkroeping, het lezen van kerktijdschriften en andere lectuur, haardvuuravonden, om er maar enkele te noemen. Dat sluit echter het bezoeken van hoogstaande theatervoorstellingen en concerten, of zelfs

het kijken naar goede films en tv-programma's, niet uit. Maar we moeten wel iets kiezen dat opbouwend is en ons in geestelijke opzicht ontwikkelt.

Ronny Rosario Alonzo
Gemeente La Vega 1
Ring San Francisco-
de Macoris
(Dominicaanse
Republiek)

Wij, HLD-jongeren, moeten een goede smaak ontwikkelen en het verlangen om al het onzedelijke amusement uit ons leven te bannen. We moeten in rechtschapenheid leven. En we moeten een gezonde, opbouwende houding ten aanzien van het gezin, de school, de kerk en de gemeenschap, beschermen, en een leven leiden dat niet besmet is met wereldse zaken.

We hebben zelf ons lot in handen, en we behoren belangrijke beslissingen te nemen. We moeten de Heer bidden om ons te helpen met het doen van de juiste keuzen.

Carmelena Malauf da Rocha dos Santos
Wijk Tarunā
Ring Curitiba-Bacacheri (Brazilië)

Als je eenmaal thuis bent uit school, en je bent klaar met je huiswerk, met je moeder helpen in het huishouden, diensten verrichten voor mensen in je omgeving, deelnemen aan kerkactiviteiten, de Schriften bestuderen, en in gebed gedachten uitwisselen met de Heer, heb je misschien

wel wat tijd over om tv te kijken of te luisteren naar de radio. Maar zorg er wel voor dat waar je naar kijkt of luistert in overeenstemming is met de beginselen van het evangelie.

Helena Maria Silva
Wijk Bras Cubas
Ring São Paulo-Mogi das Cruzes (Brazilië)

Soaps of onzedelijk materiaal van welke aard dan ook bekijken, breekt ons getuigenis af en vernietigt onze geestelijke instelling. Wij hebben de vrijheid om zelf te kiezen, maar we moeten wel bedenken dat onze keuzen van nu bepalen of wij in het leven hierna gelukkig of verdrietig zullen zijn. Bedenk dat de profeet Alma tegen ons heeft gezegd: 'Godeloosheid bracht nimmer geluk' (Alma 41:10).

Kalolina Taulaki
Wijk Sainehā 2
Ring Auckland-
Mt. Roskill
(Nieuw-Zeeland)

Soaps zijn slecht voor onze geestelijke vooruitgang. Als we liever naar een *soap* kijken dan iets goeds doen als schriftstudie of andere mensen helpen, dan gaan we een door de mens gemaakte wereld binnen vol fantasie, bedrog en onzedelijkheid.

Sandra Rodrigues Gonçalves
Gemeente Formosa
Ring Brasília-Alvorado (Brazilië)

Soaps staan negatieve waarden voor, zoals geweld, onzedelijkheid, en andere onrealistische verwachtingen. Wij, als heiligen der laatste dagen, moeten ons leven baseren op waarden die in overeenstemming zijn met het evangelie van Jezus Christus. Doen we dat, dan maken we zowel ons eigen leven als dat van veel andere mensen rijker.

Maria Lyn A. Pancho
Gemeente Escalante
Zendingsgebied Bacolod
(Filipijnen)

De wereld van de soap is een schijnwereld. Volgens mij besteden we onze tijd beter als we een goed tijdschrift of inspirerend boek lezen. En als we op de tv naar het nieuws kijken in plaats van een soap, dan leren we ten minste iets over de wereld, wat in Leer en Verbonden 88:78-79 wordt aangemoedigd.

Maria V. Lanza de Matamoros
Wijk Torocagua
Ring Comayagua-Torocagua (Honduras)

Het is niet makkelijk om de gewoonte naar soaps of soortgelijke tv-programma's te kijken, op te geven. Maar we moeten sterk en kloekmoedig zijn en de raad opvolgen die de Heer ons gegeven heeft:

'Ja, komt tot Christus, en wordt in Hem vervolmaakt, en onthoudt u van alle goddeloosheid; en indien gij u van alle goddeloosheid zult onthouden, en

God liefhebben met al uw macht, verstand en sterkte, dan is Zijn genade u genoeg, opdat gij door Zijn genade volmaakt in Christus moogt zijn' (Moroni 10:32).

Josival Josias
Wijk Camaragibe
Ring Recife-Camaragibe (Brazilië)

Er is zoveel moois te zien en te doen in de wereld. Waarom zoeken we dan het kwade op? Beweren dat ons geloof in Jezus Christus sterk genoeg is om ons te beschermen tegen de subtiele aanvallen van het kwaad is een vorm van zondige hoogmoed – en die 'gaat vooraf aan het verderf' (zie Spreuken 16:18).

Wij moeten de slechte invloed van de soaps en andere, soortgelijke vormen van tijdverdrijf uit ons leven bannen en ons concentreren op het gebruiken van onze tijd en talenten voor de opbouw van het koninkrijk van God.

Ernest Yondo,
Bongonui
Gemeente Yaoundé
Zendingsgebied
Kinshasa (Zaïre)

Onze generatie leeft in een moeilijke tijd; er zijn zoveel keuzen te doen. Wij hebben de moed nodig om het goede te kiezen en ons af te keren van het verkeerde. Als wij onze zinnen zich tegoed laten doen aan verlagende programma's en muziek, moeten we daar onmiddellijk mee ophouden. De jonge-

ren zijn de toekomst van de kerk. We hebben een sterk getuigenis en een onbevleete geest nodig.

Mele'ofa Tipou
Wijk Malapo
Ring Nuku'alofa-Vaini (Tonga)

We moeten niet aarzelen om de tv uit te zetten of een andere zender te zoeken als het gepresenteerde niet overeenkomt met de normen van onze hemelse Vader.

Valentina Ramirez O.
Wijk Puente Alto 1
Ring Santiago-Puente (Chili)

Ook jij kunt van de vraag-en-antwoordrubriek een succes maken door de onderstaande vraag te beantwoorden. Je moet je antwoord voor 1 april 1996 sturen naar: QUESTIONS AND ANSWERS, International Magazines, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, Utah 84150, USA. Vermeld je naam, adres, leeftijd, woonplaats, wijk of gemeente en ring of district. Je kunt in je eigen taal schrijven (of typen): de antwoorden worden vertaald. Stuur zo mogelijk ook een foto van jezelf. Die wordt niet teruggestuurd.

VRAAG: Dagelijks hoor ik op school en overal om mij heen mensen vloeken. Ik merk dat ik die vloekwoorden in gedachten gebruik, hoewel ik ze niet uitspreek. Hoe kan ik ophouden met vloeken in gedachten? □

EEN LEIDRAAD VOOR HLD-VADERS

Kim Crenshaw Sorensen

Het Boek van Mormon
bevat duidelijke voorbeelden
van hoe wij een betere
HLD-vader kunnen zijn.

In een tijd van groeiende culturele verwarring over de taken en rollen van ouders, zijn de heiligen der laatste dagen gezegend met een waardevolle blauwdruk voor het leven en de liefde in het gezin. Omdat ik wist dat het Boek van Mormon voor onze tijd geschreven is, heb ik het vaak geraadpleegd. En ik heb er antwoorden in gevonden op vragen over het ouderschap, alsmede prachtige voorbeelden die ik kon navolgen.

Het Boek van Mormon illustreert de krachtige invloed die een vader ten goede of ten kwade op zijn kinderen kan hebben. Het staat vol verhalen over hele generaties die zich volledig op het kwaad wierpen omdat zij vasthielden aan de slechte 'overleveringen van hun vaderen' (Mosiah 1:5; Alma 9:16; Alma 17:15). En het bevat veel voorbeelden van vaders die, door goede overleveringen en leringen, hun kinderen en nakomelingen ten goede hebben beïnvloed en hun hebben geleerd een rechtschapen leven te leiden.

VOORBEELDEN VAN RECHTSCHAPENHEID

Een rechtschapen vader die een positief voorbeeld was voor zijn kinderen, was koning Benjamin. In de Schriften lezen we over hem: hij was 'een heilig man' en 'regeerde rechtvaardig over zijn volk' (Woorden van Mormon 1:17). Hij 'arbeidde met al zijn lichaamskracht en met de bekwaamheid van zijn ganse ziel' om vrede te vestigen (zie vs. 18).

Koning Benjamin leerde zijn drie zonen de taal van zijn voorvaders, zodat zij 'bekend [zouden] zijn met de profetieën, die door hun vaders waren geuit' (Mosiah 1:2). Bovendien leerde hij hun aangaande de kronieken die op de koperen platen gegraveerd waren (zie vs. 3).

Koning Benjamin was in woord en daad een voorbeeld van rechtschapenheid. Hij herinnerde zijn zonen en zijn volk eraan dat hij zijn leven in hun dienst had doorgebracht

Net als vaders in het Boek van Mormon kunnen de vaders in deze tijd hun kinderen ten goede beïnvloeden door goede tradities en leringen.

en dat hij hoopte dat zij zouden leren dat 'wanneer gij in de dienst van uw naaste zijt, gij louter in de dienst van uw God zijt' (Mosiah 2:17). Hij toonde hun hoe zij 'met een rein geweten voor God' konden wandelen en anderen konden inspireren tot naastenliefde, bekering en verbonden van gehoorzaamheid.

OPENBARING ONTVANGEN

Het rechtschapen bestuur van Mosiah, zoon van koning Benjamin, is een getuigenis van de macht van het voorbeeld dat koning Benjamin was. Mosiah volgde

zijn vader na en streefde net als hij door openbaring naar het welzijn van zijn kinderen. Na hun bekering vroegen de zonen van Mosiah hun vader toestemming om onder de Lamaniëten te gaan prediken. Mosiah was bezorgd om hun veiligheid. Daarom '(...) vroeg [hij het aan] de Here. (...)

'En de Here zeide tot Mosiah: Laat hen gaan, want velen zullen in hun woorden geloven, (...) en Ik zal uw zoons uit de handen der Lamaniëten verlossen' (Mosiah 28:6-7).

Vaders hebben de belangrijke taak om voor het stoffelijk en geestelijk welzijn van hun kinderen te zorgen. Net als de vaders in het Boek van Mormon hebben de vaders van nu ook recht op openbaring – - als zij daarnaar streven en zo goed leven dat ze ervoor in aanmerking komen om het te ontvangen.

ONDERWIJZEN MET DE GEEST

Er waren ook andere profeten die naar de leiding van de Geest streefden bij de opvoeding van hun kinderen. Nephi vertelt over de enorme macht in zijn vaders vermaningen van zijn opstandige zonen, Laman en Lemuël.

'En het geschiedde in het dal Lemuël, dat mijn vader, vervuld van de Geest, met zoveel kracht tot hen sprak, dat zij voor hem sidderden. En hij beschaamde hen zo, dat zij niets tegen hem durfden te zeggen; daarom deden zij, wat hij gebood' (1 Nephi 2:14).

In de Leer en Verbonden lezen wij: '(...) indien gij de Geest niet ontvangt, moet gij niet onderwijzen' (LV 42:14). De Geest is van onmisbaar belang voor doeltreffend onder-richt – vooral thuis.

Jakobs band met zijn zoon Enos illustreert een belangrijk kenmerk van iemand die met de Geest onderwijst. Van Enos vernemen wij dat Jakob geregeld over het evangelie moet hebben gesproken. Enos schrijft daarover: 'Ziet, ik ging op wild jagen in de wouden; en de woorden, die ik mijn vader dikwijls had horen spreken aangaande het eeuwige leven en

de vreugde der heiligen had ik ter harte genomen' (Enos 1:3; cursivering toegevoegd).

Jakobs onvermoeibare pogingen om zijn zoon te onder-richten, wierpen vruchten af, want zijn woorden brachten Enos ertoe om vurig te bidden om vergeving van zijn zonden. En de Heer vergaf Enos niet alleen zijn zonden, maar beloofde met een verbond een verslag van het Nephitische volk te bewaren en dat te zijner tijd tevoorschijn te laten komen (zie vss. 12-13, 16).

GEEF HET MET KINDEREN NOOIT OP

Enkele van de ontroerendste en inspirerendste verhalen in het Boek van Mormon gaan over vaders die hun opstandige zonen hielpen. Alma, een groot geestelijk leider, was de stichter van de kerk in zijn tijd, en was onder velen geliefd. Ondanks Alma's grote invloed op het volk werd een van zijn eigen zonen 'onder de ongelovigen gerekend' en hij werd 'een zeer goddeloos en afgodisch man' (Mosiah 27:8). Hij was verantwoordelijk voor de afval van veel volgelingen van zijn vader.

Op een dag ging Alma de jonge 'rond (...) en (rebel-leerde) tegen God' (vs. 11) toen er een engel aan hem verscheen en zei: 'Zie, de Here heeft de gebeden van Zijn volk gehoord, en eveneens de gebeden van Zijn dienstknecht Alma, die uw vader is; want hij heeft met veel geloof voor u gebeden, dat gij tot een kennis der waarheid zoudt mogen worden gebracht; daarom ben ik gekomen met het doel u te overtuigen van de macht en het gezag van God' (vs. 14).

Alma gaf het nooit op met zijn zoon. Hij dwong hem niet om het goede te doen, maar oefende voor hem zijn geloof uit. Soms zullen we misschien het gevoel hebben dat het opvoeden van kinderen onze vermogens te boven gaat, maar we kunnen altijd onze hemelse Vader om hulp vragen. Als we een opstandig kind aan z'n lot overlaten, betekent het dat we twijfelen aan het vermogen van onze Vader om wonderen tot stand te brengen.

PLAATSVERVANGENDE VADERS

Een van de ontroerendste verhalen in het Boek van Mormon gaat helemaal niet over een biologische vader. Helaman was een geweldige plaatsvervangende vader voor de tweeduizend Ammonitische krijgers. Die jongemannen stemde ermee in om ten strijde te trekken als Helaman hen zou aanvoeren. We kunnen alleen maar raden naar de mate van liefde en respect die zij voor hem hadden.

In een brief aan Moroni vertelt Helaman over een gesprek dat hij, voorafgaand aan hun eerste veldslag, met een van die jonge krijgers had: 'Want omdat ik hen altijd

Helaman en andere voorbeeldige leiders in het Boek van Mormon hebben de hedendaagse vaders getoond hoe belangrijk het is om onze jeugd te versterken tegen het kwaad.

mijn zonen had genoemd (want zij waren allen zeer jong), zeiden zij tot mij: Zie, vader, onze God is met ons, en Hij zal niet toestaan, dat wij zullen vallen' (Alma 56:46).

De wereld is vol hedendaagse Helamans die – als stiefvader, grootvader, oom, scoutleider, bisschop, huisonderwijzer, buurman of jeugdleider – jongens die een vader nodig hebben tot zegen zijn.

EEN EEUWIG ERFDEEL NALATEN

Wij leven in een tijd waarin veel vaders koortsachtig werken om hun kinderen van een financieel erfdeel te voorzien in de vorm van een huis, een boot en een bankrekening. Aan de andere kant tonen voorbeeldige vaders uit het Boek van Mormon ons hoe belangrijk het is om een erfdeel na te laten dat niet door roest kan worden aangetast.

Wat kunnen we nog meer hopen dan onze kinderen de geestelijke werktuigen na te laten en de zelfbeheersing en het geloof dat zij nodig hebben om een discipel van Jezus Christus te worden? Lehi en zijn zonen Nephi en Jakob, Jakob en zijn zoon Enos, koning Benjamin en zijn drie zonen, Mosiah en zijn vier zonen, Alma en zijn zonen, Helaman en zijn zonen Lehi en Nephi, en Mormon en zijn zoon Moroni – al die vaders en zonen leerden de vreugde van het discipelschap en van discipline kennen.

De zonen van de rechtschapen vaders uit het Boek van Mormon waren dankbaar dat zij onderricht waren 'in de lering en vermaning van de Heer' (Enos 1:1), wat hen tot Jezus Christus leidde.

EEN GEWELDIGE VADER IS EEN GEWELDIGE Zoon

Een van de eerste verhalen die we in het Boek van Mormon lezen, is het verslag van de dag dat Nephi in de wildernis zijn boog brak. Het vooruitzicht te moeten verhoorgeren bracht zelfs Lehi ertoe 'tegen de Here, zijn God, te morren' (1 Nephi 16:20).

Maar in plaats van ook te morren, maakte Nephi een nieuwe boog, ging naar zijn vader en vroeg: 'Waarheen zal ik gaan om voedsel te verkrijgen?' (Vs. 23.)

Ouderling Marion D. Hanks, emeritus algemeen autoriteit, heeft over dat voorval gezegd: 'Ik reken dat tot een van de belangrijkste lessen in het boek. (...) Een zoon die sterk, nederig en mans genoeg was om naar zijn weifelende meerdere te gaan en te zeggen: "Vraag het aan God, alsjeblieft",

omdat hij op de een of andere manier wist dat dit de manier is om een man sterk te maken, dat als je op iemand vertrouwt, dat hem opbouwt. Lehi vroeg het aan God, God gaf hem antwoord, en Lehi's leiderschap werd hersteld' (*BYU Speeches of the Year*, 1960, blz. 7).

Het beste voorbeeld van een zoon die zijn vader respecteert, is de Heiland zelf. Van zijn voorbeeld leren wij over de eeuwige aard van het vaderschap. Jezus Christus is een volwassen, verstandige, volmaakte man. Maar toch is Hij altijd zijn Vaders Zoon en zal Hij altijd zijn Vader respecteren en liefhebben.

Uit het bezoek van Christus aan Amerika leren we wat de twee belangrijkste sleutels zijn om een goede zoon te zijn, zowel van een aardse vader als van onze Vader in de hemel.

Allereerst kunnen we onze vader om raad vragen. De Heiland gaf daar een prachtig voorbeeld van toen Hij de kleine kinderen bij Zich riep en voor hen tot de Vader bad. Hij is een Zoon die weet hoe Hij met zijn Vader moet praten (zie 3 Nephi 17:15–16).

Ten tweede behoren we bereid te zijn om ons te onderwerpen aan de rechtvaardige raad van onze vader en hem te eren door ons gedrag. Toen de Heiland aan de Nephieten verscheen, zei Hij: 'Ik heb uit die bittere beker gedronken, die de Vader Mij heeft gegeven, en Ik heb de Vader verheerlijkt door de zonden der wereld op Mij te nemen, waarin Ik Mij in alle dingen sedert den beginne aan de wil des Vaders heb onderworpen' (3 Nephi 11:11).

Net als vaders en zonen in het Boek van Mormon leven wij in een moeilijke tijd. Nooit eerder zijn er harder geweldige vaders nodig geweest en nog nooit lijken ze zo zeldzaam te zijn geweest. Als we de onschatbare blauwdruk van het vaderschap in het Boek van Mormon nader onderzoeken, kunnen we een verder getuigenis ontvangen dat dit geweldige boek Schriftuur geschreven is voor onze generatie, dat onze Vader in de hemel op de hoogte is van onze moeilijke omstandigheden, en dat Hij de vaders in deze laatste tijd richtlijnen heeft gegeven om hun kinderen met succes op te voeden. □

HET GELOOF OM JESUS CHRISTUS TE VOLGEN

‘Komt, laten wij wandelen in het licht des Heren’ (Jesaja 2:5).

Toen Jezus in de wildernis veertig dagen en nachten gevestigd had en verleid was door Satan, begon Hij met het roepen van zijn twaalf apostelen. Hij liep langs het meer van Galilea en riep naar Petrus en Andreas: ‘Komt achter Mij en Ik zal u vissers van mensen maken. Zij nu lieten terstond hun netten liggen en volgden Hem’ (Matteüs 4:22).

Die discipelen namen een andere koers in hun leven om Jezus Christus te volgen. Ze hadden slechts weinig weet van de loop die hun leven met de Heer zou nemen, maar zij lieten bereidwillig alles achter en namen de eerste stappen om Hem te volgen.

NAVOLGING VAN DE HEILAND BEGINT MET ENKELE KLEINE STAPPEN

Het geloof ontwikkelen om de Heiland te volgen, begint met kleine stapjes die vaak veel minder ingrijpend zijn dan die van Petrus, Andreas, Jakobus en Johannes. Het is een dagelijks verlangen om meer op Hem te gaan lijken. Zoals president Thomas S. Monson ons in herinnering brengt: ‘Langs het pad van de getrouweheid liggen geen rustplaatsen. De reis is ononderbroken, en treuzelen is niet toegestaan’ (Ensign, oktober 1993, blz. 4).

De eerste stappen om de Heiland te volgen, worden

vaak gedaan zonder een volmaakte kennis van het evangelie te hebben. Toen Nikolai Privezentsev uit Moskou uiteindelijk besloot om zich bij de kerk aan te sluiten, zei hij dat hij geen volledige kennis van de waarheid van de kerk had, en dat hij ook nog niet alles van het evangelie begreep. ‘Maar,’ zei hij, ‘ik weet dat ik het eens wèl zal weten.’ Hij geloofde dat hij, als hij het geloof uitoefende om Christus te volgen, een volledige kennis van de waarheid zou ontvangen.

Om ons, en volgelingen zoals broeder Privezentsev, behulpzaam te zijn, heeft Jezus Christus ons de juiste weg laten zien en blijft Hij ons aanwijzingen geven. Hij heeft ons levende profeten gegeven. Hij heeft ons de Schriften gegeven. Hij heeft ons de gave van de Heilige Geest gegeven. Hij heeft ons heilige tempelverbonden gegeven. Als we die gaven gebruiken, om individuele openbaring bidden, en thuis en in onze leefomgeving dienstbaar zijn, volgen we Hem.

ALS WE DE HEILAND VOLGEN, KRIJGEN WE HEERLIJKE ZEGENINGEN

Toen Jezus nog op aarde was, deed Hij de volgende diepzinnige uitnodiging: ‘Ik ben het licht der wereld; wie Mij volgt, zal nimmer in de duisternis wandelen, maar hij zal het licht des levens hebben’ (Johannes 8:12). Naarmate we de Heiland volgen, gaan we de hand van God in ons leven zien. Naarmate we meer naar zijn leringen gaan leven, gaan we de gaven en vruchten van de Geest ervaren: de zegeningen van ‘liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing’ (Galaten 5:22–23).

Hoewel moeilijke levensomstandigheden misschien niet snel zullen veranderen, stelt de Geest ons in staat om deze gaven te kennen als gevolg van onze keuze om Hem te volgen. De profet Joseph Smith heeft gezegd dat we ‘vreugde’ zouden voelen ‘als wij het pad volgen dat er heenleidt’ (*Leringen van de profet Joseph Smith*, blz. 230).

Het geloof hebben om de Heiland te volgen brengt het ‘licht des levens’ in ons leven – het licht dat ons terug zal leiden naar Hem.

- *Wat hebt u gedaan om uw voornemen de Heiland te volgen te versterken?*
- *Welke zegeningen hebt u gekregen door Christus te volgen?* □

HEINRICH HOFMANN, CHRISTUS IN GETHSEMANE

‘Roept Hem aan’

Barmhartigheid,
vergeving en
bescherming. Gezin,
velden en kudden.
Bid daarvoor, heeft
Amulek onderricht.
En zorg er dan voor
dat uw gebeden niet
vruchteloos worden
uitgesproken.

Moge God u daarom
toestaan, mijn broe-
deren, dat gij zult
beginnen uw geloof tot bekering
te oefenen, opdat gij Zijn heilige
naam begint aan te roepen,
dat Hij u genadig moge zijn.

‘Ja, roept Hem aan om
genade, want Hij is machtig om
te verlossen.

‘Ja, vernedert u en volhardt
in gebed tot Hem.

'Roept Hem aan voor al uw
kudden, wanneer gij op uw
velden zijt.

'Roept Hem aan in uw huizen
over uw gehele huisgezin,
zowel des morgens als des mid-
dags en des avonds.

'Ja, roept Hem aan tegen de
kracht van uw vijanden.

'Ja, roept Hem aan ter
bestrijding van de duivel, die
een vijand van alle gerechtig-
heid is.

'Roept Hem aan over de
opbrengst van uw velden, opdat
gij er voorspoedig mee moogt
zijn.

'Roept Hem aan voor de
kudden van uw velden, opdat
ze mogen vermeerderen.

'Doch dit is niet alles; gij
moet uw ziel in uw binnen-
kamer uitstorten en in uw
verborgen plaatsen en in uw
wildernis.

FOTOGRAAF: STEVE BUNDERSON

'En als gij de Here niet overluid aanroept, laat dan uw hart voortdurend tot Hem in gebed uitgaan voor uw welzijn, en tevens voor het welzijn van hen, die rondom u zijn.

'En ziet, ik zeg u, mijn beminde broederen: Denkt niet, dat dit alles is; want als gij, nadat gij deze dingen alle hebt gedaan, de behoeftigen en naakten wegzendt en de zieken en krankten niet bezoekt, en niet van uw middelen, als gij ze hebt, mededeelt aan hen, die ze nodig hebben – ik zeg u: Als gij geen dezer dingen doet, ziet, dan is uw gebed vruchteloos en zal u niets baten; en gij zijt als de geveinsden, die het geloof verloochenen' (Alma 34:17–28). □

IDEEËN VOOR D

Lisa M. Grover

IED CLARK, PRESIDENT HINCKLEY, PORTRÉT;
[LINKS] FOTOGRAAF: JERRY GABINS

'Ik hou van onze Schriften. Ik hou van die heerlijke boekdelen, die het woord van de Heer uiteenzetten – dat door Hem persoonlijk of door middel van de profeten gegeven is – als richtsnoer voor de zoons en dochters van onze Vader. Ik vind het heerlijk de Schriften te lezen en tracht dat ook regelmatig te doen. Ik vind het heerlijk eruit te citeren, want zij verlenen mijn woorden een gezaghebbend stempel. Ik beweer niet een groot kenner van de Schriften te zijn. Het lezen van de Schriften geldt voor mij niet als het najagen van geleerdheid of kennis; het is eerder een liefdesverhouding tussen mij en het woord van de Heer en van zijn profeten.'

– President Gordon B. Hinckley
(De Ster, juni 1986,
blz. 2).

OELTREFFENDE SCHRIFTSTUDIE

Door schriftstudie worden wij gezegend met kennis en geloof. Het stelt ons hart en ons verstand open voor de ingevingen van de Geest. Maar soms zijn de omstandigheden niet ideaal voor schriftstudie. Hier volgen enkele ideeën waardoor je tijd kunt inruimen voor de Schriften – en die tijd zelfs de prettigste periode van de dag kunt maken.

BEGINNEN

- Neem je vast voor om met schriftstudie te beginnen. Schrijf dat voornemen op papier en leg of hang het ergens waar je het vaak ziet.
- Als je nog geen eigen exemplaren van de Schriften hebt, stel dan een doel om ze aan te schaffen. Misschien kun je ze voor je verjaardag of voor Sinterklaas vragen, of kun je wat karweitjes doen om het geld ervoor te verdienen. Leen intussen exemplaren van de Schriften uit de mediatheek of van een vriend of vriendin.
- Houd tijdens het studeren een potlood bij de hand. Schrijf netjes in de kantlijn van je eigen exemplaren van de Schriften, of op een notitieblok, je opmerkingen over de verzen die je leest.
- Probeer een rustige plek te vinden waar je dagelijks op dezelfde tijd kunt studeren. Is je situatie niet ideaal, doe dan toch wat je kunt om er het beste van te maken.
- Als je het aanvankelijk moeilijk vindt om geregeld te lezen, raak dan toch niet ontmoedigd, en geef het niet op! Wees geduldig. Het wordt met de dag gemakkelijker om te studeren, en al gauw heb je er een gewoonte van gemaakt.
- Begin waar je bent. Als je maar een paar minuten kunt studeren, begin daar dan mee en probeer die periode uit te breiden.
- Studeer op een tijd die voor jou het makkelijkste is. Sommige mensen staan graag vroeg op en beginnen dan meteen met hun schriftstudie; anderen doen dat het liefst voordat ze naar bed gaan. Belangrijk is in elk geval dat je een tijd vindt waarop je ELKE DAG in staat bent om te studeren.

- Vergelijk jezelf niet met anderen. Alle mensen lezen op een andere snelheid en op hun eigen manier.

EEN BETER BEGRIIP

- Bid om hulp.
- Als je er oud genoeg voor bent, doe dan mee aan het seminarie. Stel jezelf tot doel om alle vier de jaren af te maken.
- Lees de samenvatting aan het begin van elk hoofdstuk. Als je namelijk een algemene indruk hebt van wat er gaat gebeuren, ben je beter in staat je aandacht te richten op wat je leest.
- Begrijp je een moeilijk denkbeeld eenmaal, leg het iemand anders dan ook uit. Daar leren zij van, en jij kunt het daardoor beter onthouden.
- Lees samen met andere huisgenoten verhalen uit de Schriften.
- Neem deel aan de gezinsavond. Je kunt zelfs aanbieden af en toe een les te geven.

ALS JE DE BELANGRIJKSTE STAPPEN EENMAAL BEHEERST

- Houd een schriftuurdagboek bij. Schrijf je gedachten en ideeën over elk hoofdstuk of dagelijkse portie hoofdstukken op.
- Zoek naar een patroon in de Schriften. Markeer bijvoorbeeld alle verwijzingen naar het leven van de Heiland of naar dienstbetoon.
- Richt je op een bepaald onderwerp en laat teksten over dat onderwerp naar elkaar verwijzen. Kijk eens naar het verband tussen verzen in de Bijbel en in het Boek van Mormon.
- Lees meerdere passages over elk evangeliebeginsel. Lees conferentietoespraken van algemene autoriteiten over datzelfde beginsel en let op de overeenkomsten.
- Heb je eenmaal een getuigenis van de Schriften, schrijf dat dan voorin een exemplaar van het Boek van Mormon en geef het aan een vriend of vriendin. □

TIJD VOOR TWEE

Tracy Barrand

FOTOGRAF: CRAIG DIMOND; MODELLEN HEBBEN HIERVOOR GEPOSEERD

Nikki en Breck Fulmer kibbelden voortdurend. Meestal hadden ze ruzie omdat Nikki de T-shirts van haar broer leende en Breck thuis naar muziek luisterde waar zijn zus niet van hield. Nikki en Breck waren beiden op zoek naar een oplossing voor hun onderlinge problemen, toen ze besloten mee te doen met het 'tijd voor twee'-experiment van hun ring.

Bij 'tijd voor twee' nodig je een gezinslid uit om een uur samen bezig te zijn met iets dat hij of zij graag alleen samen met jou wil doen. Doordat je een poos samen bezig bent, bouw je een vriendschap op en voorkom je conflicten. Sommige gezinsleden hebben het positieve resultaat hiervan al sneller ervaren dan ze hadden verwacht.

Nikki wist dat haar broer wel van een lekkere frisdrank hield, dus nodigde ze hem uit samen wat te gaan halen. Hij vond dat een goed voorstel, aangezien zij zou betalen. Toen ze hun drinken op hadden, reden ze samen al pratend nog een uur rond. Na pas één zo'n uitje zei Nikki: 'Hij is in het stadium dat hij alles wil doen om maar in de smaak te vallen. En nu denkt hij dat hij dat doet als hij met me meegaat.'

Andere jongeren die aan het experiment meededen, maakten geen ruzie met hun broers en zussen, maar vonden dat hun relatie niet zo sterk was als hij had kunnen zijn. Curtis Morley miste de sterke band die hij en zijn jongere broer als jongens aanvankelijk hadden gehad. Hij besloot 's zomers tegelijk met zijn broer vroeg op te staan, en met hem mee te fietsen naar zijn volleybaltraining.

'Eerst praatten we gewoon over alledaagse dingen, maar naarmate de dagen voorbijgingen sprak hij meer vanuit het hart. Ik verwachtte dat hij merkbaar zou veranderen. Dat gebeurde niet. Ik was degene die veranderde. Ik had een vriend teruggekregen, iemand die er altijd zou zijn wanneer ik hem nodig had – en een geweldige volleybal-partner.'

Hier volgen een aantal ideeën voor je eigen 'tijd voor twee':

- Kies iemand bij je thuis met wie je graag een nauwere band zou hebben. Nodig die persoon uit voor een 'tijd voor twee'. Je zou bijvoorbeeld kunnen zeggen:

'Ik moet je echt eens alleen spreken.'

'Heb je zin in een wandeling?'

'Je ziet eruit of je wel wat te drinken kunt gebruiken. Ik trakteer.'

- Je hoeft niet veel geld uit te geven, of zelfs helemaal niets. Maar kies wel een bezigheid die degene die je uitnodigt leuk zal vinden.

- Als die persoon het te druk heeft om mee te gaan, zoek dan een ander tijdstip dat jullie beiden schikt.

- Zorg ervoor dat je bij je 'tijd voor twee' niet door andere dingen kunt worden afgeleid.

- Wanneer je met z'n tweeën bent, stel dan vragen waaruit je oprechte belangstelling blijkt. Bijvoorbeeld:

'Welke drie dingen vond je deze week het fijnst?'

'Ben je ontmoedigd door je wiskunde?'

'Hoe gaat het met het voetbalteam?'

• Probeer geen geld of gunsten te vragen. Concentreer je op de persoon. Vermijd te gevoelige onderwerpen waardoor een spanning zou kunnen ontstaan.

• Luister met volledige aandacht.

Worden de relaties tussen broers en zussen werkelijk beter door die 'tijd voor twee'? De volgende uitspraken komen van enkele deelnemers uit twee ringen in Utah:

'Mijn broer Brady en ik hadden geen slechte band. Het probleem was dat we helemaal geen band hadden. Ik had het veel te druk met mijn school en mijn vriendinnen. Ik bracht nooit eens tijd samen met hem door. Toen ik over het experiment hoorde, dacht ik meteen aan Brady, en toen ik erover

'Bij onze "tijd voor twee" maakten we samen een heleboel caramel. We zongen samen met een bandje mee. En terwijl we de caramel klaarmaakten, kwam we dichterbij elkaar.'

had gebeden was ik er zeker van dat hij het was. In het begin was het een last; daarna werd het al wat gemakkelijker; toen besepte ik dat hij een leuke jongen is! Ik moest alleen maar de eerste stap zetten. Nu komt hij me ook uitnodigen om dingen samen te doen.' – *Brittany Brammer*

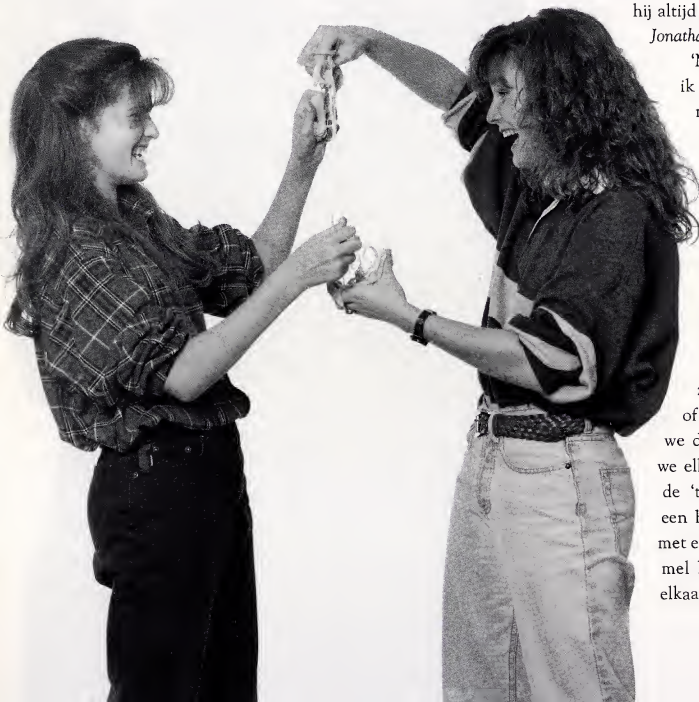
'Ik kan niet zeggen dat ik iets heel nieuws over mijn zus heb ontdekt, maar ik kan wel zeggen dat ik nu een veel sterkere band met haar heb.' – *Erica Stephan*

'Mijn hele tienerwereld stortte in. In stilte bad ik dat iemand mijn pijn kon helpen verdrijven. Binnen twintig minuten kwam mijn zus me vragen met haar mee te gaan. Ik kan je niet zeggen hoe fijn het is als je ziet dat je beste vriendin onder hetzelfde dak woont.' – *Sidney Sharp*

'Mijn broer gedroeg zich zo vervelend dat niemand ooit bij hem wilde zitten. Ik wist precies wie ik moest kiezen voor een 'tijd voor twee'. We kampeerden in de huiskamer en gingen de volgende morgen samen fietsen. Hoewel er geen wereldschokkende verandering heeft plaatsgevonden, heb ik wel gemerkt dat hij niet meer zoveel plaagt als hij altijd deed, en dat hij me meer vertelt.' – *Jonathan Meyers*

'Mijn oudere broer ging studeren, en ik besepte dat ik hem een hele tijd niet meer zou zien. Ik vroeg of ik mijn slaapzak naast zijn bed mocht leggen. De volgende maand praatten we haast elke avond. Misschien kregen we niet zoveel slaap als we nodig hadden, maar dat was slechts een kleine prijs die we moesten betalen voor zo'n hechte vriendschap.' – *Matt Rowe*

'Mijn zus en ik kregen vaak behoorlijk ruzie om onnozele dingen, zoals het gebruik van de telefoon of elkaars kleren lenen. Dan praatten we dagenlang niet met elkaar en keken we elkaar telkens boos aan. Bij onze vierde 'tijd voor twee' maakten we samen een heleboel caramel. We zongen samen met een bandje mee. En terwijl we de caramel klaarmaakten, kwam we dichterbij elkaar.' – *Angie Woodward* □

Ons gezin houdt graag gezinsavond. In de loop der jaren hebben we heel wat gedenkwaardige gezinsavonden gehad, waaronder één van onze favorieten: 'Helpende handen'.

Op een maandagavond praatten we, na een openingslied en een gebed, over de geweldige dingen die onze handen kunnen doen: een tekening maken, een dier aaien, helpen met de huishouding, koekjes maken en nog veel meer. We bespraken manieren waarop we onze handen konden gebruiken om leden van het gezin te helpen. Toen maakten we verschillende omtrekken van onze handen op stevig gekleurd papier, knipten de omtrekken uit en versierden ze. Al gauw had ieder een stapeltje 'helpende handen' om in de loop van de week te gebruiken.

Tijdens de week die daarop volgde moesten we, telkens wanneer we iets deden om een ander gezinslid van dienst te zijn, één van onze helpende handen achterlaten op de plaats van het dienstbetoon. Wat hadden we een geweldige week! Helpende handen waren op het kussen te vinden wanneer er een bed was opgemaakt, in de keuken na het afwassen van de borden, en in de huiskamer nadat het speelgoed op de een of andere manier in de speelgoeddoos terecht was gekomen.

Ons gezin is sterker geworden en heeft een betere band gekregen dankzij onze gezinsavonden.

We zijn dankbaar voor de tijd die we iedere week samen doorbrengen om ons erop voor te bereiden een eeuwig gezin te zijn. □

Onze helpende handen

Bonnie Hanson Kelly

DIENSTBEToon BIJ DE TEMPEL

Laury Livsey

FOTOGRAAF: CHEN CHEN ER

Deze Taiwanese tieners hebben een prachtige manier gevonden om het tempelwerk te bevorderen.

An elke dienst die je verleent, zijn bepaalde risico's verbonden. Voor Jennifer Wang en Chen En Ger was dat luiers verschonen. 'Dat was niet erg leuk', zei Jennifer.

Maar buiten het verschonen van luiers was er niets waar Jennifer (17) en Chen (18) over te klagen hadden. Ze organiseerden een kleine kinderkamer in hun wijkgebouw, waar ouders die naar de tempel gingen hun kinderen konden laten. 'Ik voelde me echt blij

dat ik meer over dienstbetoon kon leren, en ook over kleine kinderen', zei Chen. Voor Jennifer en Chen, beiden lid van de gemeente Tao Yuan 2 in het district Tao Yuan in Taipei (Taiwan) was babysitten een nieuwe ervaring – één waarmee ze echt blij zijn, en waarvan ze hopen dat het een traditie kan worden.

De kerkleden in Taiwan hebben sinds 1984 een tempel in hun land.

Jennifer Wang (hieronder) was blij dat de ouders van hun tempelbezoek konden genieten zonder zich zorgen te maken over hun kinderen.

Maar vanwege het werk en de verplichtingen in het gezin is het voor de leden op dit eiland niet altijd gemakkelijk om aan de diensten deel te nemen. Daarom kwamen Jennifer en Chen met hun idee. Nadat ze nog meer kerkleden bereid hadden gevonden om te helpen, werd het dienstbetoonproject goedgekeurd.

'We besloten dat wij, als jongeren, 's morgens doop voor de doden zouden doen en daarna naar het kerkgebouw verderop zouden gaan, om op de kinderen van de leden te passen die naar de tempel gingen', verklaarde Jennifer, een lauwermeisje en presidente van de seminarieklas.

Aangezien ook kinderen van tien jaar bij de kinderkamer werden achtergelaten, besloten Jennifer en Chen de kinderen in leeftijdsgroepen in te delen. In plaats van hen zomaar vier uur met speelgoed te laten spelen en wat duimen te laten draaien, besloten ze ervoor te zorgen dat ze in de kinderkamer wat meer konden leren. Jennifer, Chen en de rest van de babysitters vertoonden videobanden van de kerk, lieten de kinderen spelen, vertelden verhalen uit het Boek van Mormon en praatten over het belang van de tempel. Daarna lieten ze de oudere kinderen een tekening van de tempel maken. Al doende kregen ze zelf ook meer waardering voor de tempel.

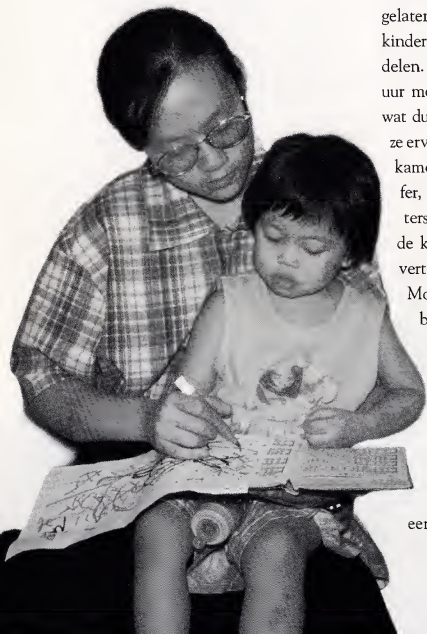
'We wilden dat de tijd die de kinderen bij ons doorbrachten een leerzame ervaring zou zijn. We

hadden vier uur op ze kunnen letten en ze laten doen wat ze maar wilden, maar we wilden méér doen', zei Chen, die ongeveer drie jaar lid is. 'Ik kende een heleboel kinderen al van gezicht, maar toen we op ze pasten, was het voor het eerst dat ik de kans kreeg om samen met hen iets te doen.

'Ik was onder de indruk van de kinderen', vervolgde hij. 'Veel van de oudere kinderen waren een goed voorbeeld voor de jongere. Ze zorgden voor hen en hielpen ons op ze te letten. Twee broertjes sprongen er voor mij echt uit. De een was drie en de ander was twee. Ze bezaten werkelijk een unieke persoonlijkheid, en daardoor besepte ik dat al deze kleintjes bijzondere kinderen van onze hemelse Vader zijn.'

De kans om dienstbaar te zijn is wat Jennifer zich het sterkst herinnert van haar ervaring. Ze besepte dat in veel gevallen, als er geen kinderoppas is, slechts één van de ouders naar de tempel kan gaan, terwijl de ander thuis moet blijven bij de kinderen. 'Ik zag heel wat ouders die erg gelukkig waren dat ze zich geen zorgen om hun kinderen hoefden te maken. Ze konden zonder zorgen naar de tempel gaan, en dat was volgens mij belangrijk voor hen', zei ze. 'Misschien zullen de jongemannen en jongevrouwen uit mijn wijk, wanneer ik trouw en met mijn man naar de tempel wil gaan, wel op mijn kinderen passen.'

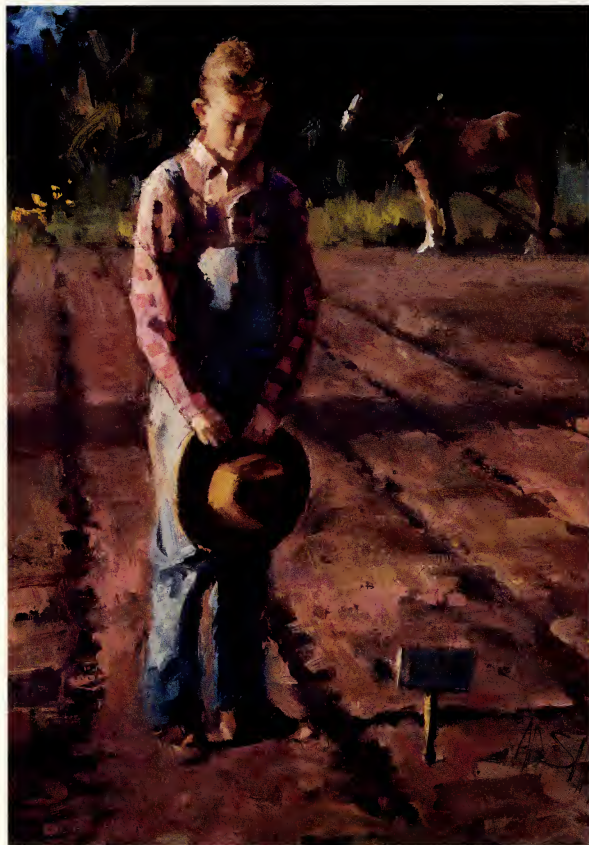
Het zou kunnen. Zowel Jennifer als Chen hebben bewezen dat het goed kan gaan. □

Greg K. Olsen: Lehi's dream

De profeet Lehi zag in een visioen de boom des levens, waarvan het begeerlijke fruit het symbool van Gods liefdes was. Een ijzeren roede (het woord 'Gods') leidde de mensen naar de boom. De mensen hielden de ijzeren roede stevig vast of deden dat niet en vielen daardoor ten offer aan verleiding. Vanuit een groot en ruim gebouw, dat de wereld voorstelt, staken hele menigten de draak met diegenen die op zoek naar de waarheid waren (zie 1 Nephi 8, 11).

Roept [de Heer] aan in uw
huizen over uw gehele
huisgezin, zowel des
morgens als des middags
en des avonds. . . .

'Roept Hem aan over
de opbrengst van uw velden,
opdat gij er voorspoedig
mee moogt zijn. . . .

'laat dan uw hart
voortdurend tot Hem
in gebed uitgaan'
(Alma 34:21, 24, 27).

De oproep van de
profeet Amulek wordt met
foto's verduidelijkt in
'Roept Hem aan', blz. 34.

